ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

19. årg. 4

JUL/AUG 1977

Abonnement 1977 kr. 60,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.
Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet** og **Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 60,00 for året 1977) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOIs formand: Fl. Ahrenkiel*, Niels Bohrs allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Ansv.hav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk. Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*, Falkoner Allé 50, l. th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen*, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.
Konsulent: H. F. Ervig, Breddammen 6, Hårlev Overdrev, 4653 Karise, tlf. (03) 68 51 63.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:
Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOI's DUPLIK: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL:
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugvej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland:
Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

USAs astronomer går ind for UFO-forskning!

Uidentificerede flyvende Objekter (UFO'er) »fortjener bestemt« . . . »sandsynligvis« eller i det mindste »muligvis« videnskabelig undersøgelse, siger 80% af besvarelserne på et spørgeskema udsendt til medlemmerne af det ansete American Astronomical Society (AAS)[1]). Ud af 2611 medlemmer besvarede 1356 de udsendte spørgeskemaer, og af disse mente kun 20%, at en undersøgelse var unødvendig.

Det vil sige at omkring 40% af AAS's medlemmer ville støtte en undersøgelse af UFO-fænomenet. 62 af de adspurgte mente endda at have observeret et UFO, fortæller rapporten fra Stanford Universitetet i Californien, hvor undersøgelsen blev foretaget.

13 AAS-medlemmer ytrede derimod stærk modvilje, både overfor selve spørgeskemaet og overfor rapporter om UFO-observationer. »Jeg protesterer imod at blive irriteret med dette oplagte nonsens«, sagde én. En anden kritiserede indirekte mange af sine kolleger ved at sige »der er intet system i UFO-rapporterne, undtagen at de hovedsageligt kommer fra upålidelige observatører«.

I fem af de rapporterede observationer blev objekterne set gennem teleskoper og i tre tilfælde gennem kikkerter. I syv tilfælde blev der taget fotografier. Lederen af undersøgelsen, professor Peter Sturrock (astrofysiker ved Stanford Universitetet), mener han kan finde en naturlig forklaring på to af observationerne.

Sturrock går stærkt ind for en fornyet undersøgelse af UFO'erne. Han kritiserer Condon-rapporten fra 1969, der afviste UFO-fænomenet og fik »Projekt Blue Book« nedlagt.

»Det er vigtigt, at videnskabsmænd påbegynder en udveksling af relevant materiale,« siger Sturrock, »hvis de vil have en chance for at bidrage til løsningen af UFO-problemet.«

Kilde: New Scientist 31/3-77.

/Fl.A.

»Der er et grønt, vortet væsen, der tilsyneladende har fået fat i mig.« . . .

----

[1]): En mere detailleret gennemgang af den omtalte undersøgelses resultater vil blive bragt i et senere nummer af UFO-NYT.

Engelsk UFO-forskning i dag

BUFORA's 2. nationale konference 5.-7. november 1976

I efteråret 1976 havde den engelske organisation BUFORA - British UFO Research Association - sammenkaldt til den 2. nationale UFO-konference i Birmingham. Torsten Dam-Jensen var i England på det pågældende tidspunkt og havde heldigvis lejlighed til at deltage i denne interessante konference. Om arrangementets forløb har Torsten Dam-Jensen skrevet i UFORALIA, nr. 5 1977, hvorfra vi med hans og udgiveren, Willy Wegners tilladelse bringer uddrag.

Red.

BUFORA blev startet i 1962 og er den største UFO-organisation i England. Den 1. internationale konference blev afholdt i 1975 og blev en stor succes, hvorfor man havde blod på tanden for at få et nyt arrangement op at stå.

Formålet med konferencen var 1) at gøre videnskaben, medierne og den almene befolkning opmærksom på, at UFO'er er et seriøst studium værdigt, 2) at skaffe basis for udviklingen af efterforskningsmetoder, og 3) at virke som forbindelsesled mellem seriøse UFOloger i England.

På konferencen blev der afholdt en halv snes foredrag, ligesom der var 4 studiekredse i arbejde med forskellige problematikker indenfor UFO-sagen.

BUFORA's formand, Roger Stanway, (der forøvrigt netop er trådt tilbage som formand) bød velkommen til de 100 fremmødte fredag aften den 5. november. Derpå startede debatten hårdt og ligepå, da formanden fremviste en check på 5.000 engelske pund, som en anonym giver havde foræret BUFORA: Et beløb svarende til 50.000 kr. Spørgsmålet var nemlig nu, hvad skulle man bruge pengene til??

BUFORA's statistiske gruppe fra Edinburgh i Skotland ville anvende en del af pengene til EDB-behandling af rapporterne. Man var dog godt klar over, at mange af rapporterne var for upræcise til at muliggøre en EDB-behandling.

Andre mente, at man skulle bruge en del af pengene til propaganda for BUFORA's blad og UFO-sagen. Der var forslag om indkøb af avanceret udstyr til brug ved undersøgelser af landingssteder samt dækning af rapportoptageres udgifter som telefon, kørsel, porto m. v. for at få bedre rapporter ind.

Andre forslag som en fastansat sekretær til at klare det daglige kontorarbejde var vist næppe helt gennemtænkt. Der skal anderledes indtægter til. Men efterhånden nåede mange konferencedeltagere frem til, at det nok var bedst at forbedre udseendet af BUFORA's blad for derved at skaffe flere læsere og derigennem en bedre økonomi. Så kom pengene jo ind igen.

Desværre viste det sig at være et tankeeksperiment. Der var ingen check. Men diskussionen var givetvis lærerig for konferencedeltagerne.

Lørdag morgen startede med et foredrag af bibliotekaren Peter Rogerson, der beskæftigede sig med projekt INTCAT, hvilket er et internationalt katalog over såkaldte type 1-observationer (nærobservationer). Projektet startede i 1972 og i de forløbne 4 år havde man registreret omkring 10.000 observationer, som vil blive EDB-behandlet, når økonomien tillader det.

Jack Webber havde et indlæg om elementær observationsteknik. Måske uinteressant for mange, men såre nødvendigt for fremskaffelsen af gode og gennemarbejdede UFO-rapporter. Grundlaget for hele arbejdet.

Mere interesse knyttede der sig til Bernard Delair's foredrag om UFO-bølgerne. På grundlag af rapportmængden gennem årene er der opstået teorier om, at UFO-

fænomener viser sig i bølger. Udgangspunktet for Delair's foredrag var det af David Saunders, Chicago, udarbejdede UFO-katalog, der er baseret på 80.000 EDB-behandlede registrerede rapporter. Delair opstiller 2 bølge-typer: A og B.

A-bølgerne har en 10-årig cyklus (1947, 1957, 1967,?), mens B-bølgerne har en 6-årig cyklus. Endvidere nævnte foredragsholderen en 2-årig cyklus. Konklusionen på foredraget var, at den næste bølge af UFO-observationer skulle finde sted i 1977 eller 1978, men det blev pointeret, at der kunne være forskel i starttidspunktet fra verdensdel til verdensdel. Adskillige tilhørere deltog i den efterfølgende diskussion, hvor der udfra det tidligere nævnte EDB-behandlede materiale også blev nævnt formodede 15-måneders og 31-måneders periodiske bølger. Dette fik uvilkårligt Torsten Dam-Jensen til ironisk at referere, at der sikkert er lige så mange typer bølger, som der er UFOloger!

Ted Bloecher fra USA var Birmingham-konferencens hovedtaler. Han er gammel i gårde inden for UFO-sagen. Han har i mange år været fremme i forreste række i amerikansk UFO-forskning, blandt andet inden for NICAP og på det seneste inden for professor Hyneks Center for UFO Studies.

Bloecher har startet HUM-CAT, et katalog over humanoide tilfælde verden over. Han er egentlig ikke interesseret i, hvad humanoiderne er, men hvad folk rapporterer. Han gjorde rede for, at en ufolog ikke er helt objektiv, inkluderet ham selv. For at kunne forske i sagen må man være interesseret i den. De fleste UFO-interesserede har allerede deres egen mening om, hvad fænomenet dækker, før de begynder at forske i rapporterne. Bloecher gik så videre med at give nogle eksempler på typiske humanoide-rapporter.

Første tilfælde omhandler en mor og datter, der kom kørende i bil udenfor Birmingham, Alabama, i oktober 1975. De så to væsener, ca. 8 fod høje (ca. 2,3 m), men intet objekt var synligt. De to kvinder fik kun et meget hastigt indtryk af væsenerne. Disse var klædt i selvlysende dragter, der syntes grå og metalliske. Ansigterne var underligt

Ted Bloecher.

»udtværede«; der var ikke nogle egentlige ansigtstræk. Professor Ed Plant fra Alabama har foretaget nogle undersøgelser i sagen.

Andet tilfælde drejer sig om en ung kvinde, der en morgen ved 5.30-tiden så et objekt med blinkende lys. På toppen af objektet var der to væsener, der bar hjelme. Observationen varede i 10 min. Ingen vidner.

Tredie tilfælde er unægtelig noget mere mærkeligt! Den 10. nov. 1975 bankede det på døren hos et ældre ægtepar i Milwaukee i det nordøstlige USA. Klokken var 19.30. Udenfor stod en mærkelig skikkelse, ca. 1½ meter høj. Efter at have spurgt væsenet, hvad det ønskede, prøvede manden at gribe fat i det, men det lykkedes ikke. Dette satte manden i en choktilstand. Hustruen, der var kommet ud til døren for at se, hvad der foregik, så gennem den åbne dør 3-4 andre skikkelser, der bevægede sig som vore Måne-astronauter. Den første »person« sluttede sig til de andre, og kvinden tilkaldte politiet, som imdlertid ikke fandt noget mær-

keligt på stedet. Ægteparret beskrev væsenerne som smaløjede, med lille mund og hud som røget kød, meget rynket.

Fjerde tilfælde, der har været beskrevet omhyggeligt i »Flying Saucer Review«, fandt sted den 27. oktober 1975 nær Poland Springs, USA. Ved 2.30-tiden om morgenen fik to unge mænd pludselig lyst til at køre en tur. Pludselig kom bilen ud af kontrol, men blev ikke smadret. Mændene fik øje på et objekt, der svævede over nogle nærliggende marker. Køerne på marken syntes at opføre sig temmelig mærkeligt, uden at mændene dog kunne beskrive det mærkelige ved dem. Men midt under hjemkørslen vendte de om og kørte tilbage til observationsstedet, som om de var kontrollerede – siger de selv. De vendte senere på morgenen hjem, men havde hukommelsestab. Flere timer var gledet ud af deres hukommelse. De kunne dog berette om de to første faser af hændelsen til forældre og politi. De unge mænd blev undersøgt under hypnose 2 uger senere. Under hypnosen fortalte de, at objektet havde taget kontrol over bilen. Den ene af dem blev taget ind i objektet, hvorfra han kunne se sin ven sidde nede i bilen. Væsenerne i objektet var ca. 1½ meter høj. De bad den unge mand om at tage tøjet af. Dernæst blev han underkastet en indgående fysisk undersøgelse. Disse oplysninger blev tilvejebragt efter 3–4 hypnotiske undersøgelser. Ted Bloecher har ikke selv undersøgt sagen og står ret uforstående overfor den.

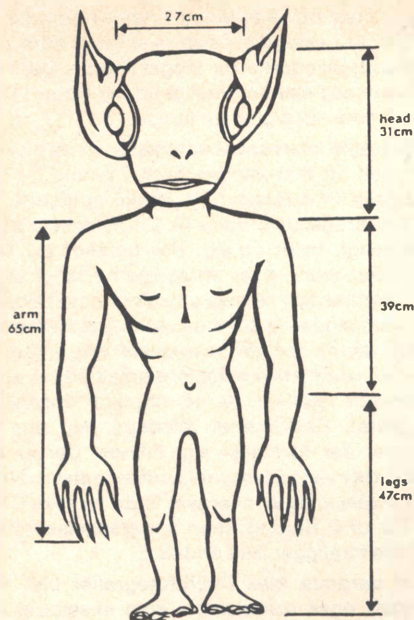
En uge senere hændte årets mest berømte UFO-sag, bortførelsen af Travis Walton, fre Herber, Arizona. Denne sag er blevet behandlet meget indgående af de fleste større UFO-organisationer, og danske UFO-blade har bragt flere artikler om denne sag. Et referat skulle derfor være unødvendigt.

Ted Bloecher samarbejder med Hynek (»Vi har alt for mange observationer«), Ted Phillips (type II-observationer) og Fred Merit (ufonaut-tilfælde og spor efter UFO'er). Han har desuden undersøgt CE-rapporter (CE = Close Encounters = nærobservationer) fra 1947. Eksemplerne fandt han på forskellige biblioteker, der havde avisomtaler af en sag fra Texas, hvor en landmand så nogle ganske små mænd, ca. 70 cm, med »basketball-hoveder«. En anden 1947-sag var fra Massachusetts, hvor en ældre kvinde så en flådeuniformeret skikkelse i et flyvende objekt. Desuden var der beretninger fra Tacoma, Washington, om en lokal UFO-bølge, hvor små mænd kom ud af UFO'erne.

Herefter ridsede foredragsholderen nogle CE-karakteristika op. For det første er mulighederne for misfortolkninger ved nærobservationer meget ringe. Sammenlignet med normale rapporter, eksempelvis »lys på himlen«-typerne, er det næppe sandsynligt, at vidnerne har observeret og mistolket et kendt fænomen. Men muligheden for svindel eksisterer naturligvis stadig. Enten må det have været en »practical joke« eller også midlertidig hallucination. Ingen andre muligheder synes ifølge Bloecher antagelige.

Interessant er »discover-escape«-fænomenet i mange CE-rapporter. Der rapporteres ofte om UFOnauter, der er travlt optaget af at samle f. eks. jordprøver. Et vidne ankommer, og efter at have fortsat deres arbejde lidt forsvinder de hastigt i deres maskine. Ted Bloecher pointerede, at hvis »de« virkelig ville hemmeligholde deres foretagender, gjorde de det meget dårligt. Der er ofte masser af tid til at flygte, hvis de virkelig ville. Bloecher talte om »stage show«, at spille for galleriet. Disse rapporter fik ham til at tænke på, at jordprøvesamling ikke var deres virkelige formål – men at blive set! Ligeledes med »reparationer« af deres »tallerkener«. Detfe kunne sagtens foretages i hemmelighed, uden vidner, hvis de virkelig ønskede det. Bloecher berettede om et »reparations-tilfælde«, hvor 2 kvinder fra et hus observerede to objekter, hvor det ene blev repareret af 8–10 høje væsener. (Se UFO-NYT nr. 4 og 6/75. red.).

Væsenernes opførsel synes ofte fuldkommen absurd. Nogle gange synes de helt upåvirkede af vidners tilstedeværelse; de prøver nærmest også at tiltrække sig vidners opmærksomhed med stærke projektører og lign. Andre gange giver de absurde »budskaber« og forsvinder så igen. Et meget mærkeligt CE-tilfælde stammer fra Hopkinsville, Kentucky, hvor en gård nærmest blev belejret af ufonauter, der foretog lange

Tegning af et af Hopkinsville-væsenerne, udført på basis af et officielt »portræt«, udsendt af det amerikanske flyvevåben.

spring og svævede rundt omkring gården. (Læs en omtale heraf i bogen UFO-orientering. red.). De syntes at være i stand til at »flyde«.

Efter gennemgangen af rapportmaterialet om humanoiderne viste Ted Bloecher en lysbilledserie, der skulle illustrere forskellige humanoide typer.

Anthony Pace er leder af BUFORA's efterforskning og har koordineret arbejdet med EM-effekten i UFO-observationer (påvirkning af bilmotorer, radioer m. v.). Pace indledte sit foredrag med at berette om en hændelse, hvor EM-effekten viste sig:

Mellem kl. 1.00 og 2.00 den 6. november 1967 kom en lastbilchauffør kørende ad en landevej ved Christchurch nær Bournemouth ved den engelske sydkyst. Da han nærmede sig en korsvej, begyndte bilens lygter pludseligt at blinke for til sidst at gå ud. Motoren var stadig i gang. I samme øjeblik så han et X-formet objekt, der bevægede sig fra højre over vejen for derefter at standse op midt i luften. Under denne manøvre havde objektet ramt toppen af en telefonpæl. Objektet udsendte en brummende lyd, men forsvandt snart. En bil fra den modsatte side var i mellemtiden dukket op. Begge chauffører havde set det samme og besluttede derfor at tilkalde politiet. Senere undersøgelser afslørede, at lyset i en nærliggende telefonboks var gået ud under observationen. Vidnerne blev interviewet separat, og det engelske forsvarsministerium udviste stor interesse for hændelsen. Den følgende dag blev der foretaget målinger med geiger-tællere på observationsstedet. Interessant var, at både diesel- og benzinmotoren blev påvirket, hvilket der ifølge Pace kun er få eksempler på.

Projektet, som Anthony Pace er koordinator for, startede for 7 år siden. Man har fra starten været interesseret i de fleste former for UFO'ernes påvirkning af biler, flyvemaskiner, både etc. Til hjælp har projektgruppen haft ingeniører og motorsagkyndige, uden hvis skeptiske, men objektive analy-

Anthony Pace.

ser man kun havde siddet inde med en lang række værdiløse rapporter om EM-effekter.

Man har i de forløbne 7 år modtaget flere tusinde rapporter fra hele verden. Pace har inddelt materialet i følgende kategorier:

A) Folk, der mens de kører, observerer UFO'er.
B) UFO'er, der udviser tydelig interesse for biler.
C) Tilfælde, hvor påvirkninger af biler fra UFO'er er rapporteret.
D) Samme som C, men med helt klare EM-effekter.

Projektgruppens katalog omfatter over 400 rapporter under C- og D-kategorien, hentet fra bøger og tidsskrifter.

250 rapporter omhandler motorer, der sættes ud af funktion for en tid, men så virker igen. Meget få rapporter beretter om permanent skade på motoren. 125 rapporter omhandler billygter, der sættes ud af funktion. Der er 100 rapporter om fysiske effekter af anden art. Temperaturstigninger inde i bilen er et ofte rapporteret fænomen. Nogle vidner beretter om vakuum-agtige tilstande i bilen, med efterfølgende besvimelse. Ure stopper helt eller går forkert; de bærende konstruktioner i bilen vibrerer; klæbrige substanser efterlades på bilens tag; radioaktivitet er ofte blevet målt i betydelig mængde; flere rapporter taler om farveændringer i bilen, hvilket måske kan skyldes temperaturstigningerne. Bemærkelsesværdige er de rapporter, der beretter om biler, der bliver flyttet over store afstande eller blot skubbes i grøften. 60 af tilfældene involverer humanoider.

Robert Digby, medlem af BUFARO's fotografiske afdeling, indledte sit foredrag med at vise en smalfilm fra 1973, taget ved 9.30-tiden af en amatørfotograf, der fra sin bil så et mærkeligt objekt. Objektet var en lille orange plet, der bevægede sig horisontalt med en hastighed af ca. 750 km/t, højden beregnet til 500-600 meter. Observationsvarigheden 10-12 sek., objektet forsvandt pludseligt. Skønt lyset fra objektet ved første øjekast syntes konstant, viste det sig at pulsere svagt. Himlen var ret overskyet, med lavthængende skyer, men sigtbarheden var god. Observationen fandt sted ved Cuddington i Oxfordshire.

Derefter vistes en film af et tallerkenformet objekt, der bevægede sig hurtigt i hoppende, bølgende bevægelser hen over en mindre by i England. Billederne var meget skarpe. Det hele så temmelig ejendommeligt ud, og Robert Digby var ikke rigtig glad for filmen.

En tredie interessant optagelse var en film taget med 16 mm-kamera af et TV-hold fra det engelske TV-selskab ATV. Under optagelser til en landbrugsudsendelse fik TV-holdet øje på et mærkeligt, hvidt objekt, der befandt sig højt over den mark, hvor optagelserne fandt sted. Kameramanden rettede sit kamera mod objektet, som pludselig skød en »arm« ud. Kameraet fulgte denne hurtige bevægelse. For enden af »armen« dannedes et fastere objekt, og »navlestrengen« mellem de to objekter forsvandt langsomt. Fænomenet mindede mig om en amøbe, der formerer sig. Filmen, der er fra 1971, blev vist i fjernsynet (i udsendelsen »National News«), og er overgået til dr. Hyneks Center for UFO Studies, men undersøgelsesresultaterne foreligger ikke endnu.

De berømte Alex Birch-fotografier blev naturligvis også diskuteret - som eksempel på, hvordan vi kan lade os narre, i 10 år. (Se UFO-NYT nr. 4, 1974. red.) Men Digby mente nu nok, at BUFORA's fotoafdeling ville kunne have afsløret fupnummeret efter en nærmere analyse. Men det er vel egentlig uhyggeligt at tænke sig, at en masse af de UFO-fotografier, der med stemplet »ægte« er blevet vist i bøger og tidsskrifter, måske ikke vil kunne stå for en nærmere analyse.

KONKLUSION

Det er naturligvis svært at danne sig et helhedsindtryk af de britiske UFO-forhold ud fra en 2-dages konference, men jeg vil ikke lægge skjul på, at BUFORA's 2. nationale konference gav et positivt indtryk af den måde, hvorpå UFO-organisationen griber UFO-sagen an. En lang række seriøse amatører arbejder med rapportmaterialet over hele England. BUFORA har netop udsendt en uhyre detaljeret vejledning til de mennesker, der optager UFO-rapporter.

Et af de vigtigste formål med at holde en konference eller kongres er at vise, hvor langt man er nået i en bestemt sag. »Så langt er vi kommet - det vil vi arbejde på i fremtiden«. i så henseende var konferencen yderst tilfredsstillende. En lang række aspekter blev behandlet og di-

skuteret. Naturligvis vil behandlingerne kun blive ret overfladiske, når så mange emner skal gennemgås, og man kan blot håbe, at foredragene vil inspirere deltagerne til at gå i dybden med særlige emner. Således burde det være en selvfølge, at man i året mellem to kongresser samledes i nogle weekender rundt om i landet og diskuterede et afgrænset emne til bunds.

UFO-sagen er absolut ikke for masserne, men nogle få interesserede enkeltpersoner. Dette er særlig tydeligt i England. Interessen for UFO-sagen i England er ret lav, fordi der ikke skrives særlig meget om engelske observationer i aviserne. Højst en lille notits i den lokale presse. Følgelig er organisationernes medlemstal ret lave, selv set i relation til danske forhold.

Jeg er af den overbevisning, at UFO-sagen PR-mæssigt står langt bedre i Danmark end i England. Her er det en fordel at være et lille land, nye fænomener og ideer når hurtigere rundt i et land med 5 millioner indbyggere end i et land med 55. BUFORA's ufologiske linje svarer nogenlunde til SUFOI's. Men SUFOI har den fordel at have et langt større medlemstal og et godt tidsskrift. Det sidste giver en vældig prestige. UFO-NYT har den fordel at kunne »snuppe« alle gode artikler fra en lang række udenlandske UFO-tidsskrifter. I så henseende skulle UFO-NYT da være mindst lige så godt som Flying Saucer Review, der nok så flot betegnes som »verdens bedste UFO-tidsskrift«.

Torsten Dam-Jensen.
Forkortet og redigeret af Ole Henningsen.

Et par »lysende eksempler« fra Belgien

24 TIMER I ET UFO's LIV

Det er ikke givet at de tre observationer, som kommer her, drejer sig om det samme UFO. Det meste af tiden var det observerede fænomen flygtigt eller observeret meget langt fra. Ikke desto mindre illustrerer dette tilfælde udmærket hvad man får ind af rapporter på en enkelt dag. Der er ud over »små« observationer undertiden også tale om fænomener set på nærmere hold.

Det første skete et par kilometer øst-syd-øst for Nivelles i Belgien. Mandag den 10. december 1973 om aftenen kom den første melding om overflyvning af et UFO. Klokken var 21.55, og hr. Gouverneur befandt sig i bryggerset bagved sit hus. Pludselig blev hans opmærksomhed fanget af en lyskilde i retning mod vest, ret lavt på himlen (15 graders højde). Han troede først det drejede sig om en flyvemaskine i flammer, men da fænomenet fulgte en bane, der pegede lidt i retning mod ham, blev han pludselig klar over at det ikke var tilfældet. Lyskildens størrelse var klart mindre end fuldmånens, formen var mere eller mindre oval, og farven var rød. Vidnet sammenligner dette synsindtryk med et stærkt rødt lys på en amerikansk bil. Ud over dette lys kunne han ikke skelne noget objekt, som det kunne være en del af. Hvert andet eller tredje sekund blev der udsendt blålige lysglimt af lyskilden, som fulgte en retlinet bane, mens det lydløst fløj hen over landsbyen i en højde, som vidnet sammenligner med højden for et lille turistfly. Hastigheden var konstant, og der var ikke nogen synlig stribe. Observationen varede højst tre eller fire minutter, og fænomenet forsvandt idet det fjernede sig i østlig retning.

Den anden observation fandt sted nogle timer senere, ikke langt fra den midterste del af Frameries, ca. syv kilometer syd-vest for Mons, midt i Borinage. Tirsdag d. 11. december var Mme F. D. på 54 stået tidligt op, som hun gør hver morgen, lidt før kl. 05.00. Den gade hun bor i forbinder landsbyens centrum med de nærliggende forstæder, og den kantes af små huse med hver sin nydelige baghave. Da det jo var midt i december, var Solen endnu ikke stået op, og gennem sit køkkenvindue kunne Mme F. D. se en skyfri himmel hvor et par stjerner blinkede. Månen var ikke synlig herfra (køkkenvinduet vender ud mod haven, mod nord-vest), der var praktisk talt ingen vind og luften var tør.

Indtil klokken 05.30 havde Mme F. D., samtidig med at hun passede forskellige gøremål,

lyttet til den protestantiske religiøse udsendelse på RTL-kanalen, og for øjeblikket havde hun givet sig til at lytte til radioavisens sidste nyheder: klokken var næsten 05.45.

Pludselig, mens hun var beskæftiget ved vasken lige under det lille vindue fik Mme F. D. øje på et kraftigt lys. Forbløffet skyndte hun sig udenfor for at se, hvad det vel kunne være der optrådte på himlen på denne måde. Da hun var nået hen til enden af græsplænen i haven, så hun en mægtig lysende kuppel med en matgul farve og ligesom stribet med mørke striber. Det passerede langsomt forbi hende i en skønsmæssig højde af 12 meter. Antallet af mørke striber var fire eller fem. Under maskinen var der en række små røde og blå lamper, som blinkede i langsom rytme. Hver fase - tænding og slukning - varede omkring to sekunder. Foran på objektet var der ligesom to kraftige lanterner, som med et hvidt lys oplyste et område ovenover hustagene. (Disse var ikke oplyst).

Objektet, som havde en længde af ca. 11 meter, flyttede sig nu langsomt og lydløst bagved

haven i en afstand, der af vidnet blev anslået til mellem 50 og 60 meter. Den gled hen over nabohusenes tage, og Mme F. D. tabte den af syne. Udenfor blev der mørkt igen og natten gik til ende, uden at der kom andre ting og forstyrrede hende. Mme F. D. gik så ind i sit køkken hvor radioen fungerede normalt og hun fortsatte med at lave morgenkaffe. Henimod 05.55 gik hun ovenpå for at givsin mand en kop. Han sov stadig og hun vækkede ham, mens hun fortalte sin oplevelse fra tidligere på morgenen.

Mme F. D. havde interesseret sig for UFO'er længe før sin observation, eller rettere sagt, hun havde interesseret sig for »flyvende tallerkener«. Nuancen er vigtig, for for hendes vedkommende var det hele tiden diskos-formen som hun forbandt UFO'er med. Det objekt, som hun havde set, var imidlertid ikke nogen »flyvende tallerken«, eftersom det snarere drejede sig om et ægformet legeme. Hun bekymrede sig da heller ikke noget særligt over sin observation, og det var også først adskillige måneder senere at hun delagtiggjorde SOBEPS*) i den.

Før vi forlader Frameries, må det endnu engang præciseres, at observationsstedet befinder sig 400 meter sydvest for et sted, hvor der tidligere havde været en kulmine, og at der ikke mere findes miner af betydning i den nærmeste omegn. Objektet blev observeret i en højde af 20 grader. Til at begynde med sås den med retning mod nord, hvorefter den forflyttede sig langs en retlinet bane der gik fra nord-vest mod syd-øst. Observationen varede således en fyrre sekunders tid.

Lad os forlade Borinage og begive os til et sted ikke langt fra Bruxelles ca. 12 timer senere. Dilbeek er en lille kommune, der ligger kun nogle få kilometer fra hovedstadens centrum, men alligevel har været i stand til at bevare en vis landlig karakter. Stedet er roligt, og natten, som netop er ved at falde på, har hensat det kvarter, hvor M. og Mme Z bor, i et næsten totalt mørke. Vejret har været roligt og friskt hele dagen, og nattehimlen er fuldstændig skyfri.

Mme. Y. Z. på 48 og hendes to børn, Pierre og Sylvie, på dette tidspunkt henholdsvis 18 og 17 år, ventede på, at deres ægtemand og far skulle komme hjem til aftensmad. Pressen havde skrevet meget om tilsynekomsten af den »famøse« komet Kohoutek og havde i særdeleshed meddelt, at den ville være synlig denne aften. Derfor gav Mme. Y. Z. sig til at udforske himlen, fra tusmørket indfandt sig og hendes huslige pligter tillod hende det. Henimod kl. 18.30 så Mme. Y. Z., idet hun passerede en glasdør som vender mod vest-nordvest, at en stor og stærkt skinnende stjerne var kommet til syne på himlen i en højde af ca 45 grader. Hun tænkte på kometen Kohoutek og mente straks, at det ikke på nogen måde kunne dreje sig om det ventede himmelfænomen. Hun gik ovenpå for at advisere sine børn, som sad og læste lektier på første sal; og sammen fortsatte de observationen.

----

*\) *Belgisk UFO-organisation; udgiver Inforespace.*

Pludselig efter flere minutter uden nogen bevægelse syntes skiven at vippe, så at der nu kun sås en kant, på hvis yderpunkter der skinnede ligesom to lysende rødlige punkter. Efter dette steg fænomenet langsomt i vejret samtidig med at det styrede mod nordøst, og efter at være steget i vejret i et par sekunder forsvandt det med en svimlende hast. Der var gået en ti minutters tid, efter at observationen var startet.

Drejede dette sig om det samme objekt, der var blevet observeret af Mme. F. D. i Frameries tidligt om morgenen, eller om det der kunne ses ved Houtain aftenen før? Det er svært for ikke at sige umuligt at afgøre. Der er i hvert fald ligheden i formen: ægformet på nært hold, diskosformet på længere afstand, og desuden tilstedeværelsen af lysende, blinkende punkter. Hvis det virkelig drejer sig om tre observationer af det samme UFO inden for et tidsforløb på 24 timer, kan der ikke være nogen tvivl om, at der må være andre vidner, der har overværet disse manøvrer, også selv om disse tilsyneladende kun har fundet sted om natten. For at svare positivt på det ovenfor stillede spørgsmål ville det fremfor alt være det rigtigste at indsamle andre og flere vidnesudsagn. Ud fra det indtil nu indsamlede materiale kan man ikke sige, om det drejede sig om et og samme objekt eller om tre af hinanden uafhængige fænomener.

UFO OVER JETTE

To år senere, i det tæt bebyggede Bruxelles, fandt der - fuldstændig som i Frameries - en nærobservation sted af et objekt, der udsendte lysbundter.

Kommunen Jette, der er beliggende nordvest for hovedstaden, består hovedsageligt af beboelseskvarterer med større eller mindre befolkningstæthed. Hændelsen fandt sted tirsdag d. 9. september 1975, ikke langt fra Vor Frue kirke i Lourdes. Selv om himlen var lettere overskyet denne aften, kunne enkelte stjerner dog ses, hvorimod Månen ikke var synlig. Klokken var omkring 21.00 da Mme Delgouffe, der var hjemme på dette tidspunkt, langt nede på himlen bemærkede en lysstråling med et særdeles kraftigt skær. Hun befandt sig på terrassen bag sin lejlighed på tredje sal i færd med at hænge noget linned til tørre, da hendes opmærksomhed blev fanget af to lysbundter der blev udsendt af et gråt objekt af elliptisk form, som fulgte en bane der gik fra nord-vest mod syd-øst.

Indtil da kunne man have troet at det drejede sig om en flyvemaskine, der med alle lygter tændt var på vej mod lufthavnen i Zaventem. Men efter nogle få øjeblikkes observation måtte vidnet konstatere, at hun stod overfor et meget mærkeligt fænomen.

Idet objektet fortsatte med at bevæge sig fremad uden den mindste lyd, fløj det meget langsomt henover tagene på de nærmestliggende huse i en højde af mindre end 15 grader. Denne højde var så ringe at Mme Delgouffe tydeligt kunne se, at den passerede mellem hende og klokketårnet på Vor Frue kirke i Lourdes, der var udmærket oplyst af gadelamperne på Avenue Charles Woeste. Lige siden udspørgningen begyndte, har denne detalje gjort det muligt ved sammenligning at anslå objektets egen højde, som måtte være omkring to meter. Dets udseende var glansløst og med en mat farve. Konturerne var helt klare og det forekom at være en fast genstand. Vidnet bemærkede hverken nogen roterende eller gyngende/vippende bevægelse. Der var ingen stribe efter det, og det var ikke omgivet af nogen glorie/lyskrans. Der blev kun udsendt to lysbundter med en intens hvid farve horisontalt i bevægelsesretningen.

Disse »lanterner«, der kunne minde om dem der er på en bil, blev altså ikke rettet nedad og oplyste ikke tagene på kvarterets huse. Strålende var de nok, men ikke ligefrem blændende. Efter at være fløjet forbi kirketårnet, begyndte objektet en let opadstigning. Den buede sin bane, idet den beskrev en cirkelbue på ca. 180 grader og mens den udførte denne krumme bane, fejede de to lanterner hen over nattehimlen. Den kom så tæt på Mme Delgouffe, at den til sidst var mindre end 40 meter fra hende. Hun troede, at hun nu ville blive kidnappet, hvad der gjorde hende panikslagen. Men så, lige pludselig, forsvandt objektet næsten øjeblikkelig, på én gang i vejret med en vanvittig fart uden at efterlade andet bag sig end et rødt lysskær, der svandt hen i løbet af nogle øjeblik-

ke. Denne pludselige forsvinden blev ledsaget af en meget klangfuld »chintement« (en dyb fløjtelyd? o. a.), som mindede om en sugelyd, som når en vask bliver tømt, som vidnet udtrykte sig.

Som det er tilfældet ved en lang række observationer, står vi endnu en gang over for et fænomen, som kun er blevet bemærket af en enkelt person, og skønt denne synes at have meddelt sin oplevelse på den mest mulig objektive måde, er det eneste element der kan godskrives denne hændelse observatørens overbevisning, idet man ikke kender andre vidnesbyrd, der kan supplere denne beretning.

Robert Thiry.

Efterskrift: Disse to beretninger (Frameries og Jette) vil komme med i et samlet værk, der for tiden er under redigering af Claude Bourgtembour og Alice Ashton. Dette værk, som allerede tæller mere end 130 henvisninger, forsøger at samle alle observationstilfælde rundt fra hele verden, hvor der er tale om objekter, der udsender lysbundter, der f. eks. fremtræder som lysstråler, der er krumme, afstumpede eller som ikke spredtes etc. Ophavsmændene til dette efterforskningsarbejde har allerede konsulteret de vigtigste tidsskrifter og de bedste værker, der beretter om denne særlige slags observationer.

Inforespace, maj 76/Erik Skov.

Anmeldelse:

NYSTARTET BLAD

Her skal De se dets programerklæring:

»Med Fort for fremtiden. *Scanfo* er dannet, og **Forteana,** Scanfos teoretiske organ og tidsskrift, er en realitet!

Scanfo/Forteana vil arbejde på grundlag af den dialektiske intermedianarisme, som er grundlagt og udviklet af den beskedne amerikaner *Charles Fort* (1874-1932), der udtrykkeligt understreger, at han ikke selv er forteaner: »Jeg tror ikke på noget af det, jeg selv har skrevet. Jeg kan ikke acceptere, at tankefrembringelser gøres til genstand for tro«.

Forteana vil bringe materiale fra de mest forskellige kilder om alt ikke blot mellem – men også i og på – himmel og jord. Forteana vil dynge data på data om alle de kendsgerninger, der ikke kan indpasses i de etablerede videnskabelige systemer. »Enhver videnskab er en lemlæstet blæksprutte«, skriver Charles Fort. »Hvis ikke dens arme huggedes af, ville de føle sig vej og ødelægge sammenhængene«.

Forteana har ingen eksistensberettigelse, hvis ikke det formår at vække harme, afsky og afvisning. Charles Fort udtrykker det sådan: »Jeg ved ikke, hvordan jeg skal finde frem til noget nyt, uden at vække anstød«.

I Forteana vil der blive forelagt en masse data, både enkeltstående og indpasset i artikler, men læserne advares mod uden videre at tage bladets indhold for gode varer. Det er nødvendigt at forholde sig kritisk til bladet og hele tiden holde sig Charles Forts udtalelse efterrettelig: »Fortolkningerne er mine egne, men det står enhver frit at danne sine egne meninger ud fra de foreliggende data«.

På dette kætterske grundlag marcherer Scanfo/Forteana beslutsomt mod det 21. århundrede under parolen:

Gør vor tid til Fort-tid!«

Sådan siger Scanfo – den nystartede Skandinavisk Fort Organisation – i det første nummer af organisationens blad FORTEANA – bladet om den fantastiske virkelighed, som man kalder sig. Ansvarlig overfor presseloven er Peter Juhl Svendsen, Forlaget Sphinx & Nihil.

Der er flere spændende ting i dette første nr. af bladet. Mest interessant fra et UFO-mæssigt synspunkt er vel nok en længere artikel skrevet af Willy Wegner i Thisted, om den mystiske »luftsejler«, der blev set i 1908.

Willy har gravet i gamle aviser og har fundet adskillige beretninger om dette luftskib, der huserede i luftrummet over det nordlige Jylland.

Det bemærkelsesværdige ved sagen er, at det tilsyneladende ikke er muligt at finde oprindelsen til disse observationer. De foreløbige undersøgelser viser helt klart, at der ikke har været tale om et af de kendte luftskibe. Sagen undersøges stadig bl. a. ved militære instanser i Vesttyskland.

Willy kæder ikke denne »danske luftsejler« sammen med besøg fra andre kloder, sådan som det bl. a. ofte ses m. h. t. de observerede luftskibe over USA i 1896-97, men mener, at der må være en mere rimelig løsning på problemet.

FORTEANA gengiver forfatteren Jacob Paludans kronik fra 26. september 1946, hvor han i Nationaltidende - forgæves? - forsøgte at gøre sin samtid opmærksom på »denne originale amerikaner Charles Fort, der skabte en kæmpesamling af beretninger om uforklarlige tildragelser verden over«.

Bladet er på 8 sider i frokostavisformat. De to midtersider er helliget Bermudatrekanten, der har sine trofaste tilhængere og modstandere - som fænomen betragtet. Et fænomen, der i øvrigt snart har givet anledning til en bogproduktion af lige så stærkt varierende kvalitet som »astroarkæologien«.

En masse smånotitser om alverdens ting præger bladet stærkt. Det tjener Peter Juhl Svendsen til ære at bringe så mange kildehenvisninger til de forskellige oplysninger. Det er almindelig kendt, at kilder er en kilden sag. Uden kildeangivelser er de fleste oplysninger som regel uden større værdi.

Dog må det desværre siges at være en kraftig svipser, når FORTEANA »genoptrykker« historien om »monumenterne på Månen«. Det er beretningen om obelisker på Månens overflade. Obelisker der jo så må være »menneskeskabte«. De blev opdaget på fotos taget fra den amerikanske rumsonde LUNAR ORBITER II og har siden været genstand for megen mytedannelse. Lad det være sagt her og nu, at der ikke findes »skyggen« af grundlag for antagelser om, at der findes sådanne monumenter på Månens overflade. På et senere tidspunkt vil vi her i UFO-NYT kunne fortælle hele beretningen om denne »Månehistorie«. Bl. a. har SUFOI fra NASA fået særdeles kraftige fotografiske forstørrelser af det pågældende Månefoto samt andet relevant kildemateriale fra Lenin Biblioteket i Moskva.

Der har herhjemme tidligere næsten ikke været andre muligheder for at læse om »mærkværdige ting« end at læse herom i UFO-tidsskrifterne. Der har heller ikke været en organisation eller et tidsskrift, hvor man især har beskæftiget sig med »astroarkæologi«. Med fremkomsten af FORTEANA skulle der være en reel chance for at rense lidt ud i stoffet i UFO-bladene og få materialet samlet i dette nye blad til forhåbentlig glæde for alle parter.

Den danske ingeniør Tons Brunés' bog: På sporet af fortidens kraftkilder - energi og hemmelige broderskaber, anmeldes (nærmest til politiet?). I anmeldelsen går man i rette med Tons Brunés, fordi han tillader sig - populært sagt - at hugge meget af sit stof fra f. eks. den svenske ingeniør Henry Kjellsons bøger. FORTEANA forelagde anmeldelsen for forfatteren for også at bringe hans kommentarer i debatten. På grund af tidnød havde Tons Brunés dog ikke tid til at kommentere anmeldelsen i denne omgang. Man må jo så håbe at Brunés »får bedre tid«, inden næste nr. af bladet kommer på gaden til august.

Dette med at være kritisk over for de fremkomne ting, at søge at lægge op til debat var jo en af Charles Fort's kongstanker. Det klæder FORTEANA at forfølge disse idealer. Hvis man vedbliver hermed, kan man kun ønske bladet hjertelig velkommen på markedet.

Ole Henningsen.

Abonnement på FORTEANA koster 15 kr. pr. år (4 numre). Medlemskab af Scanfo inklusive 4 nr. af FORTEANA koster 25 kr. årligt og giver ret til køb af Scanfos bogudgivelser til favørpris. Interesserede kan rekvirere et prøvenr. af FORTEANA på adressen: Classensgade 17 A 4.th., 2100 København Ø.

Den store UFO-plakat

Foto i 4 farver - tekst på 4 sprog
Kr. 25,-
incl. moms og forsendelse.

Giro 9 11 77 25, SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

NB: Skriv venligst »farveplakat«!

ufo rapporter
DANMARK

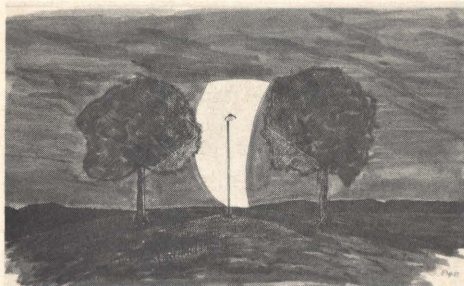
De første dage i maj måned var præget af store avisoverskrifter angående et UFO over Århus samt et over Gentofte. Begge viste sig ved en nærmere undersøgelse at være varmluftballoner. Disse to observationer gav ca. 100 henvendelser til Alarmcentralen. Herudover er der indkommet 35 rapporter til Rapportcentralen samt 50-60 henvendelser pr. telefon.

Vi starter med en rapport fra sidste sommer:

17. august 1976, kl. 22.20 - 15 minutter
Vejen mellem Sengeløse og 2630 Høje Tåstrup
Øst 65° - Øst 45°

Rapportøren og hendes veninde kørte på vejen mellem Sengeløse og Høje Tåstrup, da de med ét opdagede et orangerødt objekt. Rapportøren fortæller:

På venstre side (mod Glostrup Sygehus) så vi pludselig en orangerød lyskegle. Da den blev større og større, blev vor nysgerrighed vakt. Vi skyndte os hjem til Tåstrup. Lyset tog form som en halvmåne - toppen var skåret af - og imens blev det større og større og bredere. Da vi steg ud af bilen, gik det nederste lys langsomt ud og trak op mod den øverste del, men pludselig skulle det gå stærkt. Til slut var der kun et ovalt lys, og nu kunne vi først skimte en hvid streg i midten. Pludselig slukkedes lyset, og den hvide streg for hen over himlen med stor hastighed.

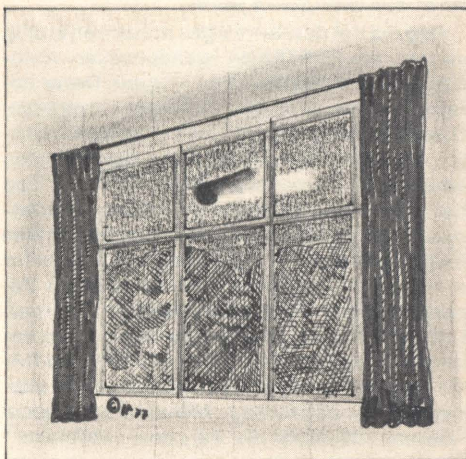
På et tidspunkt observerede rapportørerne, at objektet stod bag ved en lygtepæl og imellem to store træer på en mindre skråning.

9. april 1977, kl. 20.05 - 3 minutter
4581 Rørvig
Vest 30° - Øst 30°

Rapportøren observerede en hvidt lysende stor kugle, der med stor hastighed passerede hen over himlen. Et medlem af rapportørens familie, der iagttog objektet gennem kikkert, fortæller, at objektet så ud som to ikke sammenhængende rombeformede objekter, det ene dobbelt så stort som det andet. Objektet målte ca. 1 centimeter i udstrakt arm. Der hørtes ikke en lyd under observationen.

9. april 1977, kl. 23.25 - 2-3 sekunder
4450 Jyderup
Syd 30° - Nord 30°

Rapportøren fortæller, at han tilfældigt ved at se ud gennem vinduet observerede et rødt-

hvidt objekt. Observationen foregik så hurtigt, at han ikke nåede at få tilkaldt vidner. Han nåede heller ikke at se objektet forsvinde, da udsynet var spærret af en væg. Da han nåede frem til et andet vindue, var objektet forsvundet.

Objektet var ca. 3 centimeter målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Objektet sås som en rød kugle med en hale efter sig. Halen var rød foroven og hvid forneden; den røde del af halen var kun halvt så stor som den hvide.

9. april 1977, kl. 23.30 - 10 sekunder
2900 Hellerup
Nordøst 30° - Nordøst 30°

Rapportøren fortæller:

Vi, min kone og jeg, kom kørende i vor bil på vej hjem. Da vi befandt os på Gammelmosevej, ved Stengårdskirken, så vi pludselig foran os ude i horisonten et himmellegeme passere os på tværs af vor rute. Det var orange i midten, udenom var det lilla og grønligt; det gik ud i en hale, som var mørklilla eller nærmere sort. Legemet lignede en stor »Haletudse«. Vi kunne ikke følge det, da husene spærrede udsigten. Farten var meget høj.

Rapportøren mener, at objektet har været ca. 20 meter stort.

19. april 1977, kl. 20.30 - 3 timer
Vestsjælland

Inden for et tidsrum af tre timer blev der foretaget i alt 6 observationer i Vestsjællands området. Den første observation kl. 20.30 rapporteres fra 4450 Jyderup, hvor et hvidt objekt foretager en sløjfemanøvre fra nord mod syd.

Kl. 21.25 rapporteres om endnu et objekt fra Jyderup, observationstid 2 minutter. Rapportøren får tilfældigt øje på objektet mod nordvest, afstanden opgives til ca. 500 meter 45° over horisonten. Med ét skifter objektet farve til rødblå, denne farve beholdes til det forsvinder i horisonten mod sydøst.

Kl. 21.45 observeres i 1 minut endnu et objekt hvidt lysende fra Jyderup. Objektet flyver på den samme kurs og højde som det foregående; med ét slukkes det og bliver ikke senere observeret. Foruden rapportøren var der to vidner til observationerne.

Slotsbjergby 4200 Slagelse. Rapportøren fortæller:

Kl. 22.25 er jeg på vej hjem, da jeg ser en gullig stjerne stå stille i nordøst. Efter et par minutter begynder den at bevæge sig mod vest. Jeg følger dens ujævne kurs på den nordlige himmel. Lige over Slagelse by stopper objektet. Jeg styrter ind til telefonen og alarmerer en genbo. Han kan intet se fra sit vindue. Da jeg kommer ud få minutter efter, er objektet forsvundet.

Kl. 22.25 - 15 minutter, observeres fra en bil, på vej fra Drøsselbjerg til Gørløv, et stærkt skinnende rødt objekt med en gullig korona.

Rapportøren samt et vidne iagttager objektet på en kurs fra øst mod nord, højden først 30°, senere 45° over horisonten.

Kl. 22.59 - 3 minutter, er rapportørerne på vej fra Tissø til Hallebyore. De opdager da et objekt igen. Det er klart hvidt lysende og følger en kurs fra nordøst mod nord, hvor det forsvinder i horisonten. Hastigheden opgives til ca. 500 km/t.

25. april 1977 - kl. 20.30
Uddrag af artikel i Ekstra Bladet d. 4. maj 1977:

Luften er tyk af UFO-mystik

Nu også mystiske lysende objekter over Sjælland. UFO fotograferet over Gentofte

V-formet lys

- Den 25.4. klokken 20.30 så jeg for første gang et mærkeligt V-formet lys, som bevægede sig over mig, siger studerende Benny Randau, Gentofte. Det forsvandt ud af mit synsmål i nordøstlig retning. Jeg styrtede hen og fik fat i mit kamera og op på loftet, åbnede et glughul og nåede at tage fire billeder af det, inden det er helt væk. Men desværre står kameraets lukkedel på en hundrededel, så jeg får det ikke med, forklarer Benny Randau.

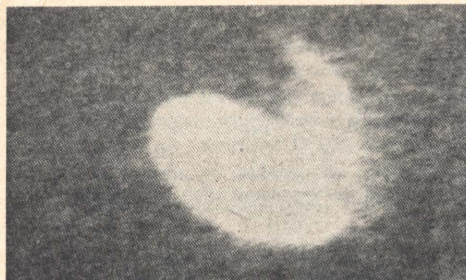
Tre kvarter senere får han imidlertid en ny chance:

- 21.15 vender det lysende objekt tilbage. Denne gang lykkedes det mig at få fotograferet syv-otte billeder af den. I min telelinse ser objektet ud som en ildkugle med et sort ovalt skjold ovenover. Genstanden må have haft en hastighed på over 200 km i timen.

Den 7. maj afslører Ekstra Bladet, at det fotograferede UFO over Gentofte i virkeligheden var en varmluftballon.

Varmluftballonen var fremstillet af et par unge mennesker; den bestod af nogle store plasticstykker limet sammen.

De unge mennesker har sikkert moret sig

Sådan kan en varmluftballon altså se ud!
Att.: This is a balloon!

storartet over den postyr, deres varmluftballon var medvirkende til. Der er flere positive ting ved historien: for det første har Rapportcentralen modtaget en del rapporter på varmluftsballonen, dernæst er vi nu i besiddelse af nogle gode fotografier af et sådant fænomen. Hele denne historie har givet os et par erfaringer mere.

28. april 1977 - kl. 20.50 - 5 minutter
2730 Herlev
Vestsydvest 15°

Denne rapport er ikke affødt af omtalen i aviserne angående varmluftsballonen, idet rapportcentralen modtog rapporten telefonisk kort tid efter observationen. Rapportøren fortæller følgende:

Jeg havde været til gymnastik, sad i stuen og frøs, så jeg gik ind i soveværelset uden at tænde lys. Idet jeg tog housecoat på, kastede jeg et blik ud ad vinduet. Ser en kæmpe Venus, men blev klar over, at den var alt for stor, Venus stod i øvrigt længere mod nordvest, ret lille. Løb ud i haven og så på den ujævne genstand. (Bruger briller, kan se Månen klart, men genstandens stærke lys gjorde omridset uklart), løb efter en teaterkikkert og så nu to strålende pyramideformede genstande lige ved siden af hinanden, de stod helt stille. Løb ind til naboen for at have vidner, men da vi kom ud i deres have var det væk. Halvmånen stod på himlen i sydligere retning. Afstand og størrelse er det mig umuligt at opgive, muligvis et par kilometer borte. Jeg har altid interesseret mig for astronomi og følger gerne planeternes gang, dette var ikke en planet og ikke et fly. Det stod stille.

2. maj 1977, kl. 22.00-22.50
8000 Århus
Mystisk lyskugle over Århus
Danske kampfly på UFO-jagt i nat
Ekstra Bladet, Aktuelt, Jyllands Posten med flere bragte denne og lignende overskrifter d. 3. maj 1977. En undersøgelse foretaget af Ole Knudsen, tyder mest af alt på, at der har været tale om en varmluftsballon. SUFOI's Alarmcentral beliggende i Århus havde en hektisk aften mandag d. 2. maj, hvor telefonen ikke stod stille. Der indløb rapporter hele aftenen. Grundet rapportmængden skønnes sagen nu opklaret.

Rapport fra Ole Knudsen, leder af SUFOI's Alarmcentral, sektionsleder Midtjylland:

Varmluftsballon fra Gentofte. Fotoet viser de unge mennesker med en varmluftsballon. Det var måske en tilsvarende, der blev sendt op over Århus.

Aftenens første alarm indløb til alarmcentralen kl. 22.07 fra et medlem af alarmkæden, som befandt sig på Hans Broges Gade i Århus.

De nærmestboende i alarmkæden blev adviseret, og der blev næsten omgående indtelefoneret bekræftelser.

Da det ved en kontrolopringning til Flyvetaktisk Kommando i Karup blev oplyst, at der ikke var fly i området, blev der slået alarm i hele Århusområdet og senere på aftenen i Vest- og Nordjylland, for at vi evt. kunne indkredse fænomenet. Der var på et tidspunkt formodning om, at det observerede objekt kunne være en redningshelikopter, som passerede området i løbet af aftenen, men dette blev afkræftet af FTK. Tidspunkterne passede ikke.

Ved pressens hjælp og mellemkomst indkom der i løbet af tirsdagen og onsdagen 96 rapporter på dette fænomen og yderligere en del andre observationer, som ikke tidligere var rapporteret. Det blev ret hurtigt muligt at danne sig et billede af observationens forløb.

Objektet steg til vejrs fra området ved Århus stadion kl. ca. 22.00, og det drev under stadig stigen med skiftende vinde først sydpå til et sted over Højbjerg, og dernæst mod nordvest til Åby. På dette tidspunkt (ca. kl. 22.40) var objektet steget til mellem 1400 og 2000 meters højde (beregnet på grundlag af observationerne), og en svag vind i denne højde drev objektet vestpå med stadig stigende hastighed, indtil det forsvandt i vestlig eller sydvestlig retning imellem kl. 22.45 og 22.50.

De fleste observatører er enige om beskrivelsen af objektet som et orange til rødligt punkt, som meget langsomt bevægede sig over himlen. Lyset flakkede en smule, hvilket bidrog til den formodning, at genstanden var oppe over et tyndt lag cirrusskyer i 20.000 fods højde. Dette blev dog modbevist under undersøgelsen. Lysstyrken var som en stærk stjernes (størrelsesklasse 1,0 - 0,0) for de fleste rapportører.

Hastigheden og overensstemmelsen med vindretningen leder til den antagelse, at objektet var en hjemmelavet varmluftsballon opsendt fra pladsen foran indgangen til Århus Cyklebane. Stedet er ideelt til formålet, og der blev fundet en del afbrændte tændstikker på stedet aftenen efter observationen.

Det er fjerde gang på to år, der er set varmluftsballoner over Århus, og det er aldrig lykkedes at finde ophavsmændene. I betragtning af denne slags balloners potentielle farlighed var det måske en idé med en eller anden form for oplysning om emnet.

Det er forbavsende og glædeligt at se den store ensartethed og overensstemmelse mellem de mange rapporter. Der er enkelte afvigende beskrivelser, men hovedmængden er så ens, at det må konkluderes, at man også ved observationer med færre vidner kan stole på disses beretninger, forudsat at vidnerne bliver taget alvorligt og udspurgt af kyndige folk.

Blandt observationerne var der også iagttagelser af føromtalte helikopter, af de i pressen omtalte F-104 Starfighter jagere og af et ordinært rutefly til Karup. Desuden var der en enkelt iagttagelse af Månen under usædvanlige omstændigheder, men der var ingen problemer med at skille disse ting ud fra de andre observationer.

Udarbejdet 7. maj 1977.

Presseofficer Major B. Hellden, siger angående avisoverskriften »Danske kampfly på UFO-jagt i nat« til Aktuelt d. 4. maj.

- Fra kl. 17.30 til 23.45 havde vi et større antal jagere på helt rutinemæssige navigationsflyvninger på 15 forskellige ruter over Danmark. Et par af disse havde en rute ca. 20 km vest for Århus.

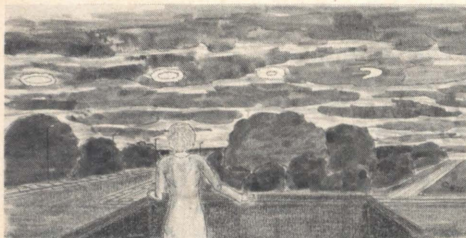
- Men ikke en eneste af piloterne har observeret et sådant objekt. Hverken ved selvsyn eller på radarskærmen - og ingen har været på »jagt« efter UFOer.

11. maj 1977, kl. 20.35 - 20 sekunder.
2750 Ballerup
Sydsydøst 30° - Nordvest 30°

Rapportøren fortæller:

Siddende ca. 5 meter inde i stuen med front mod vinduet, ses pludseligt en stærkt lysende flammende genstand komme flyvende ca. 25 meter oppe i luften og en 50-60 meter borte. Jeg skyndte mig ud på altanen, idet jeg først troede det var et brændende sportsfly; men hurtigt skiftede synet, først som en brændende oval ring, derefter blev ringen ligesom fyldt ud, men måske skyldtes det retningsvinklen, da den i stærk fart fjernede sig fra mit ståsted, jeg kunne følge den ca. 500-600 meter, hvorefter den slukkede, men det syntes som om en grå

boomerang-lignende genstand fortsatte i samme højde, retning og fart, hvorefter den forsvandt bag et hus.

scandi-rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

2. juni 1977, kl. 22.00
8000 Århus

En måned efter varmluftsballonen over Århus, blev der opsendt en ny. Kl. 22.08 indkom der en melding til alarmcentralen, og Ole Knudsen gik ud for at observere. Han iagttog da, hvordan en varmluftsballon fløj over Århus med kurs mod sydøst (vindretningen). Vor mand på stedet kunne tydeligt iagttage en ballonformet tingest med en klart lysende flamme i bunden. Der kom senere i alt 4 henvendelser til alarmcentralen. Observationen blev meldt til politiet, som var meget interesseret i at finde ballonen for måske på den måde at afsløre gerningsmændene. Ole K. blev afhentet af en patruljevogn, hvorefter jagten startede. Desværre fløj ballonen ud over Århusbugt. Det er ikke helt ufarligt med en sådan ikke-styrbar ballon med åben ild. Man kan blot forestille sig, hvad der kan ske, hvis ballonen lander ude på benzinøen med flammen intakt, hvorfor en politianmeldelse nu overvejes.

Ole K. har bl. a. i samarbejde med politiet aftalt, at man vil ligge i ekstra beredskab, og være klar til at rykke ud d. 2. juli ved 22-tiden. Lad os håbe, at gerningsmændene bliver fanget, både på grund af brandfaren, men også fordi SUFOI's Alarmcentral nu har fået afprøvet kædens effektivitet, som har vist sig at virke overordentlig glimrende.

Sker der en opklaring eller andet spændende vil jeg omtale det i næste nummer af UFO-NYT.

C. H.

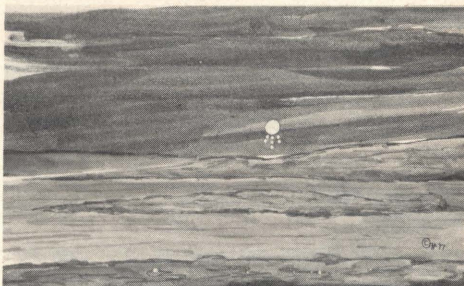
2. januar 1977:
ESPEVÆR

Årets første rapporterte observasjon i Norge ble meldt fra Espevær i Bømlo.

Det har vært stille om stedet efter at det i sommersesongen var storbesøk av unge som eldre, som ville ta det nå så berømte mystiske »UFO-avtrykk« i øyesyn. (Se UFO-NYT nr. 4/1976).

En pike på 16 år, tok en titt ut vinduet da hun var kommet hjem kl. 24.00, og blev oppmerksom på et stort kuleformet objekt som stod stille over Nautøya, - en av de mange øer rundt Espevær.

Avstanden fra vitnet til objekt var ca. 800 meter, og hun la merke til i kikkerten, at objektet, som stod i sydvest, hadde 7-8 lysende kuler i tre rader, under sig.

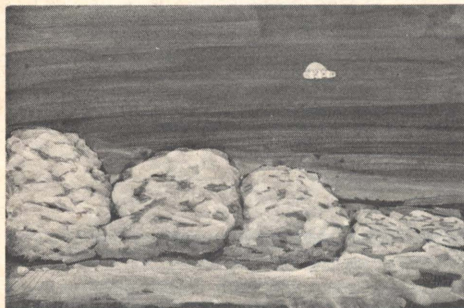
Hun blev stående i 10 minutter og betrakte objektet, men ingen forandring i lys og posisjon var å bemerke.

Hun gikk så og la sig, og vi vet derfor ikke hvad som videre skjedde.

Vitnet forteller imidlertid til vår mann på stedet, at hun har sett samme slags objekt en gang tidligere. (Dato er ikke oppgitt).

26. januar 1977:
FYLLINGSDALEN - BERGEN

Et ektepar sitter i stuen og ser på Dagsrevyen i TV, da de gjennom stuevinduet blir vár et sterkt

lys på himmelen, dobbelt så sterkt som f. eks. Venus, som da stod i syd. Det observerte lys stod i vest-nordvest - helt i ro.

Efter å ha sett på lyset i ca. 10 minutter, tar ektemannen kikkerten: 7×50, og går ut i haven for å ta lyset nærmere i øyesyn. I kikkerten kunne han observere interessante detaljer - som vist på tegningen.

Objektet hadde 4 »vinduer« på langsiden som vendte mot ham, og imellem »vinduene« (som lyste matt) var der 3 »stolper« som lyste sterkere. Kuppelen lyste matt hvit - som vinduene.

Vitnet avsluttet observasjonen etter 45 minutter, og han syntes da at objektet hadde flyttet sig et par grader til høyre - mot nord. Beklageligvis så de ikke på hvilken måte objektet forsvant.

26. januar 1977:
BERGEN

Klokken 21.00 var det igjen et UFO over Fyllingsdalen, men denne gang lenger sydvest, og objektet ble observert fra Strimmelen, søndre bydel.

En kontordame forteller, at hun tilfeldig fikk øye på UFOet, da hun så ut vinduet mot vest. Det stod da over fjellet: Løvstakken i ca. 35 graders høyde.

Efter en stund blev det borte, men straks efter kom det til syne igjen omtrent på samme sted. Det er mulig at det en stund kan ha vært skjult av en liten skydott.

Objektet var kuleformet og farven var kremgul med en noe diffus rød ring i ytterkant. Der var to »bånd« under som ble opplyst av objekt. Den forsvandt langsomt bak fjellet og ble borte i vest efter ca. én times observasjon, henholdsvis fra stuen og altanen. Den blev også betraktet i spesial uttrekskikkert: 30×90. Vitner til observasjonen var naboene - et ektepar.

29. januar 1977:
LUNNER, ØSTLANDET

Vitnet sitter i stuen i selskap med to slektninger, da de får øye på et relativt stort objekt, som stod stille på himmelen i 75° høyde. De betraktet det alle tre i fem minutter, da det plutselig satte avsted med stor hasighet østover. Høyden tatt i betraktning mener vitnet, at man kan se helt bort fra at det kunne være fly.

Observasjonen ble foretatt kl. 9.00 om morgenen i klarvær, lyst og vindstille. - 15 grader C.

Finn W. Kalvik.

NUFOC, Norsk UFO Center

NUFOC er Norges eneste UFO-organisation. Allerede i halvtredserne fandtes der flere mindre foreninger. Disse eksisterer ikke i dag, hvor al UFO-aktivitet er samlet under NUFOC.

NUFOC stiftedes i slutningen af 1972 med det klare mål at opbygge et organisatorisk apparat, der på bedst mulig måde skulle være i stand til at arbejde med UFO-problematikkens forskellige sider. Initiativtagerne ønskede ikke en hyggeforening på samme måde, som tidligere foreninger havde virket. NUFOC blev først etableret i Trondheim, men er gradvis blevet udbygget over hele Norge. Hovedsædet og centraladministrationen ligger derfor i Trondheim, hvorfra organisationen ledes af en stab, bestående af organisations- og sektionsleder.

NUFOC i Trondheim består af:

Skandinavisk sektion - der har kontakten med de andre skandinaviske organisationer. Kontakten består i bl. a. udveksling af informationer, tidsskrifter, udklip og samarbejde om opklaring af UFO-fænomener tværs over landegrænser.

Global sektion - der tager sig af samarbejdet med lande uden for Skandinavien. NUFOC har trykt sit rapport-spørgeskema på engelsk, og en stor del af de indkommende rapporter bliver oversat til engelsk og sendt til bl. a. MUFON, GEPA, Vallée og Hyneks UFO-Center.

Data-sektionen - som indsamler aktuelt materiale (undtagen rapporter), klassificerer og katalogiserer dette, samt holder arkiv og bibliotek.

Informations-sektionen - der har kontakt til pressen og andre massemedier, forestår foredrag m. v. NUFOC har to tidsskrifter, hvoraf det ene, Norsk UFO Forum, udgives og distribueres herfra. Norsk UFO Forum udkom første gang i 1973; i 1974 spaltedes tidsskriftet op i to, Rapportnytt og Norsk UFO Forum. Norsk UFO Forums spalter er viet til f. eks. nye teorier, organisationsstof, diskussioner, læserindlæg osv. Tidsskriftet er beregnet som et kommunikationsled mellem alle UFO-interesserede. Norsk UFO Forum udkommer 5 gange årlig i formatet A5, offset-trykt.

Rapport-sektionen - består af en gruppe feltforskere, der er klar til at rykke ud med kort varsel.

NUFOC er opdelt i afdelinger, der repræsenterer hver sin landsdel. Afdelingerne er igen opdelt i sektioner, grupper og repræsentanter.

Afdelingens opgave er at varetage NUFOCs interesser i landsdelen, men der kan også være knyttet andre opgaver til en afdeling. Norsk UFO Center Bergen (Vestlandet) har f. eks. NUFOCs Rapportcentral.

Rapportcentralen koordinerer alle funktioner inden for rapport og forskning. Desuden udgives og distribueres tidsskriftet RAPPORTNYTT herfra. Rapportnytt bringer fortløbende de indkommende rapporter, først og fremmest fra Norge, men har også stof fra de øvrige skandinaviske lande og øvrige udland.

Tidsskriftet blev udskilt fra Norsk UFO Forum i 1974, det udkommer 5 gange årligt og er trykt i offset i format A5.

Rapportnytt's redaktør Finn W. Kalvik er SUFOI's repræsentant i Norge. Det er Kalvik, der leverer de norske rapporter under Scandirapport.

Sektionerne har konkrete funktioner inden for afdelingen.

Man har bl. a. Forskningssektioner, der kontinuerligt bearbejder det materiale der kommer fra feltforskere via Rapportcentralen. F. eks. foretager man statistiske analyser, kontrol af forskellige data, beregninger m. v.

Udrykningssektioner, som disponerer over et større udbud af teknologisk udstyr og som er klar til at rykke ud i marken ved større UFO-tildragelser. Sektionerne bistår feltforskerne ved konkrete opgaver.

Laboratoriesektioner, der modtager materialer fra bl. a. feltforskere til analyser. NUFOC råder i dag over et laboratorium, men har en samarbejdsaftale med to større professionelle laboratorier.

Grupperne har specielle opgaver og er tilknyttet en sektion.

Repræsentanterne er delt i tre grupper: Rapportører, Feltforskere og Konsulenter. Rapportørerne er lytteposter, hvis opgave det er at opspore hændelser, der har karakter af UFO-fænomener; bl. a. hændelser, som ikke har været i pressen eller været offentlig tilgængelig på anden måde.

Feltforskernes opgave er at foretage undersøgelser på stedet for en observation så hurtigt som muligt.

Konsulenterne har en eller flere specialuddannelser; deres opgave er at bistå feltforskere og andre i spørgsmål, som hører under deres område.

Siden stiftelsen i 1972 har NUFOC bevidst arbejdet på at kunne foretage undersøgelse og forskning efter anerkendte videnskabelige principper. Dette har bevirket, at man i dag har en skriftlig samarbejdsaftale med Forsvarets Overkommando og samarbejdet er i flere tilfælde blevet afprøvet i praksis. Aftalen virker på den måde, at NUFOC ved større undersøgelser i forbindelse med observationer sender kopier af undersøgelsens resultat til Forsvarets Overkommando, som så foretager sine egne undersøgelser og giver NUFOC deres resultat.

På det sidste har NUFOC taget initiativ til en fælles skandinavisk samarbejdsaftale, idet man ønsker at oprette et fælles Skandinavisk UFO-Center med bl. a. rapportcentral og informati-

onscentral. Årsagen til initiativet skal søges i det forhold, at der i øjeblikket helt naturligt arbejdes på de samme opgaver i forskellige skandinaviske organisationer. Man ønsker bl. a. at undgå, at flere organisationer på samme tid retter henvendelser til de samme personer om samme oplysninger. Organisationsleder (formand) i dag er K. Stenødegård, Trondheim, som samtidig er ansvarlig redaktør af tidsskriftet Norsk UFO Forum.

C. H.

SVERIGE:

Lysbombe belyste UFO på nattehimlen.

Valborgsaften plejer vi at beundre fyrværkeriet, som Folketshus-foreningen og Karlskoga by arrangerer hvert år før åbningen af Folkets park. Det ser vi fra vort køkkenvindue. I 1971 havde vi glemt at kigge, da vi havde set TV. Fyrværkeriet var kl. 23.00. Datoen var 30. april.

Klokken 23.25 kom vi i tanke om det og gik til køkkenvinduet. Fyrværkeriet var naturligvis allerede overstået, det varer som regel ti til femten minutter. Vi blev dog stående ved vinduet, idet himlen mod sydøst var stærkt oplyst i horisonten af noget der lignede ild. Det viste sig senere at være en lysbombe, som anvendtes som majbål. Det lignede bengalsk ild, skønt meget kraftigere lysende i en gul farve. Jeg har på et senere tidspunkt set en lignende ild på den anden side af søen Möckeln. Denne aften så vi ikke selve ilden, men kun lysskæret mod den skyede nattehimmel.

Medens vi stod og beundrede lysskæret, siger pludselig Tony, vor ældste søn, dengang 7 år:

- Far se! Hvad er det der!

Både min kone og jeg så da et objekt, som et kort øjeblik lignede en kassedrage. Dette første indtryk forsvandt hurtigt, og objektet lignede nu mere to separate ovalt formede objekter, som i en svag bue kom imod os. Man forsøger hele tiden at identificere objekterne med noget kendt; samtidig mumlede jeg for mig selv: »Men hvad er dette?«.

Vi fik en mærkelig kildrende fornemmelse i maven foran dette uforklarlige og ukendte. Da objekterne var så nær ved, at det var muligt at se detaljer, f. eks. en svagt rødligt lysende ring omkring objekterne og et eller andet mørkt i midten, blev det klart: »Flyvende tallerken!« udbrød jeg i det øjeblik de forsvandt hen over huset.

De havde jo den karakteristiske form! Vi løb i oprørt stemning over på den anden side huset og fumlede med at få persiennerne op. Da vi langt om længe var færdig med det, kunne vi ikke længere se objekterne. Vi har et stort grantræ stående foran vinduet på den anden side huset, det var sikkert af den grund, vi ikke så objekterne igen.

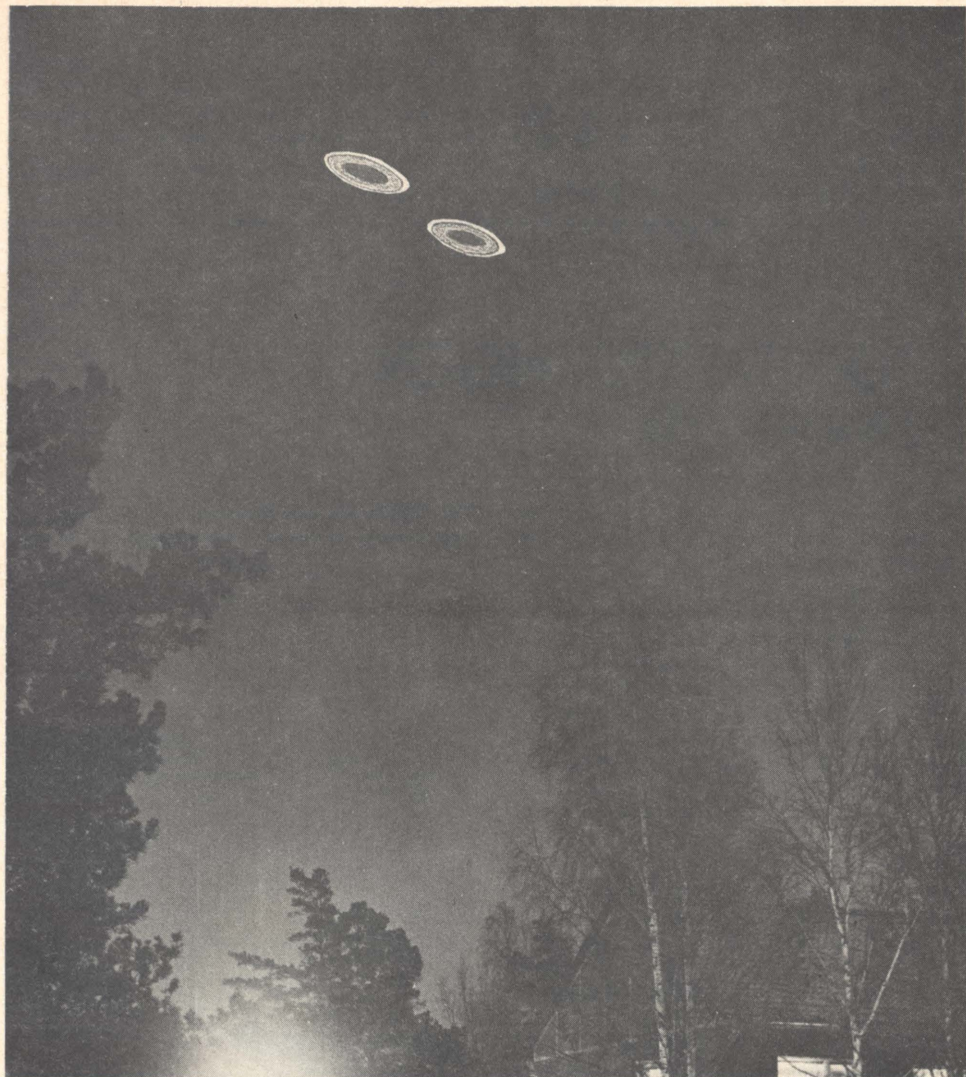
Vi stod længe som et stort spørgsmålstegn og kiggede. Men objekterne var forsvundet. Vi begyndte at diskutere med hinanden, hvad det kunne have været og bestemte os for at gå ind i hvert sit værelse, for, uden at se på hinanden, at tegne objekterne. Dette gjorde vi for ikke at påvirke hinanden med hensyn til tegningen. Jeg havde læst lidt om UFOer og mente, at dette var den bedste måde.

Da vi senere sammenlignede tegningerne, bekræftede de kun, at vi havde iagttaget det samme. Drengen tegnede to ringe med prikker i, og en streg imellem. Præcis som han så det i første øjeblik. Desuden havde han tegnet hele sceneriet med huset, træer og lysskæret fra ilden.

Min kone tegnede det ene objekt med en lysende ring og noget kuppellignende mørkt i midten. Jeg tegnede begge objekter med den samme ring og en kuppel i midten. Det var altså kun stregen på drengens tegning mellem objekterne, som skilte os. Min teori er, at denne streg var en form for synsforvirring, idet objekterne først observeredes bag et træ.

Vi diskuterede bagefter hvad vi nu skulle gøre. Skulle vi ringe til politiet og melde observationen eller ikke?! Vi bestemte os for ikke at melde det passerede, idet vi var bange for, at man ville le ad os. Man har jo læst om, hvordan andre observatører er blevet leet af. Et par dage senere så vi imidlertid en lille notits i en avis om, at man havde observeret et mystisk objekt den nat over Värmland . . .

Nu blev jeg for alvor UFO-bidt. Jeg har siden dengang læst alt, jeg har set af UFO-litteratur og UFO-artikler i aviser. I 1972 købte jeg bogen »Tefaten är här« af Gösta Rehn og så her Lars Thörns foto og tegning af et UFO han så og fo-

REKONSTRUKTION - Karlskoga 30. april 1971. UFOerne er indtegnet på fotoet, lidt overdrevne i størrelse. De var også mere lyssvage i virkeligheden.

tograferede ved Stora Spännarberget i Småland d. 6. maj 1971. (Se UFO-NYT 6/71 og 1/72). Og se, der havde vi et af vore UFO'er.

Tegningen stemte på en prik overens med det vi havde set, hvis man tippede den lidt på højkant. Vi så objektet fra undersiden. Vi kunne naturligvis ikke iagttage nogle detaljer på oversiden. Det samme gælder for farven, vi så ingen farve på objektet, da det var nat. Jeg har den bestemte opfattelse, at det drejer sig om den samme type objekt, som Lars Thörn observere-

de. Jeg er sikker på, at vi aldrig havde observeret disse objekter, hvis ikke lysbombeilden havde brændt nede ved Möckeln søen. Objekterne blev oplyst af den. Forøvrigt havde de kun en svagt lysende ring, objekternes overflade havde samme farvetone som ildskæret, en blank gulagtig tone.

Jeg anser det for udelukket, at der kan være tale om en misfortolkning af et kendt fænomen, idet jeg som amatørastronom er i træning med at observere planeter, Solen, Månen og stjerner, iøvrigt har jeg altid interesseret mig for alle former for flytyper i vort luftrum, også balloner, luftskibe, helikoptere, raketter, satellitter osv.

Artikel og fotomontage Owe E. Lewitzki.
UFO Information nr. 2, 1977/C.H.

UFO-UDSTILLINGEN I NAKSKOV

I perioden 24. maj - 6. juni havde Nakskov Biblioteks lånere lejlighed til at tage en UFO-udstilling nærmere i øjesyn.

Udstillingen bestod af 9 plancher, der var ophængt på bogreolernes endevægge. Plancherne beskæftigede sig med danske observationer og fotos, klassiske UFO-tildragelser, videnskabsmænds udtalelser om UFOer, UFO-rapporter og UFO-NYT, humor og UFOer, og en enkelt planche beskæftigede sig udelukkende med Evald Mårups berømte UFO-observation fra 1970 ved Haderslev.

Nakskov Bibliotek stod bag ideen til udstillingen, og de enkelte planchers indhold var redigeret af Ole Henningsen, der havde stor hjælp ved selve ophængningen af udstillingen fra medlemmer af den lokale gruppe.

3 uger tidligere havde Ole Henningsen holdt et offentligt UFO-lysbilled-foredrag på Nakskov Bibliotek som optakt til udstillingen. Foredraget blev holdt på bibliotekets læsesal, hvor der normalt er plads til 25-30 mennesker. Det kneb derfor noget med pladserne til de fremmødte knap 100 tilhørere.

Under udstillingen var der kontinuerlig fremvisning af UFO-lysbilleder, ligesom biblioteket til uddeling blandt de besøgende havde udarbejdet en litteraturliste, dels over UFO-bøger på Nakskov Bibliotek, dels en liste over tilgrænsende emner.

Udstillingen blev besøgt af mange mennesker og må absolut betegnes som en succes.

Red.

På billedet ses Ole Henningsen i færd med ophængningen af en planche om astronautobservationer.

CETI-forskning i Sovjet

I Sovjet har man allerede i dag fået etableret eftersøgningsprogrammer for extraterrestriske intelligenser (intelligent liv på andre planeter). Disse programmer kunne anvendes i forbindelse med et fuldt koordineret, internationalt forskningsprogram.

Nedenstående artikel om den russiske CETI-forskning - der er skrevet af Boris Belitsky til Novosti Pressetjenesten - bringer vi med venlig tilladelse fra British Interplanetary Society, BIS, der bragte den i sit majnummer af »Spaceflight«. De med kursiv angivne kommentarer skyldes Anthony Lawton og Kenneth Gatland.

Fl. Ahrenkiel.

Introduktion:

De sidste års fremskridt indenfor astrofysikken vil kunne fremme eftersøgningen af intelligente signaler fra verdensrummet, udtaler Dr. Nikolai Kardashev fra Moskva's Institut for Rumforskning.

Dr. Kardashev, en af de førende videnskabsmænd indenfor det sovjetiske program for kommunikation med extraterrestriske intelligenser (CETI) fortæller, at man i programmet har regnet med, at der kan findes civilisationer, der er langt mere avancerede teknologisk set, end vi er.

Eftersøgningsprogrammet leder efter sådanne »supercivilisationer«, der burde være i stand til at fremstille og anvende sendere, der er meget kraftigere end vore, og som kunne være engageret i avancerede former for astroingeniørmæssige aktiviteter, der vil kunne registreres over selv kosmiske afstande via termisk stråling. Dette fordrer, at man først studerer de allerkraftigste (og oftest fjerneste) kilder i universet, og derefter går videre til de svagere - forudsat at de kraftige strålingskilder først har kunnet identificeres som værende af naturlig oprindelse.

Dette forekommer at være en fundamental anderledes politik end den af vestlige eksperter foreslåede. Det medfører anvendelsen af enkelt, fast og transportabelt udstyr ved de indledende undersøgelser og dernæst anvendelse af det større og mere avancerede udstyr, f. eks. RATAN 600, når en påvist mulighed for CETI skal af- eller bekræftes. Denne trinvise fremgangsmåde synes at blive bekræftet af nylige udtalelser om, at sovjetforskerne begyndte deres undersøgelser i 1970 med relativt simple parabolantenner på Krim. Siden udvidede de dette program ved også at anvende antennestationer ved Murmansk, Gorky og Karaday Bjergene samt transportabelt udstyr i Kaukasus, Pamir, Ussuriysk og Kamchatsky.

Supercivilisationer nær det galaktiske centrum?

Dr. Kardashev har mest tiltro til en eftersøgning for monochromatiske (lys med én og samme bølgelængde) eller blinkende signaler fra det galaktiske centrum, fra andre galaksers centre samt fra quasarer. Han foreslår at man søger efter tegn på astro-ingeniørmæssig aktivitet på billeder fra disse områder - billeder, der er tilstrækkeligt detaillerede.

Han er ligeledes ivrig efter at søge efter nye objekter i den mindre undersøgte del af det elektromagnetiske spektrum.

Specielt er Dr. Kardashev interesseret i en punktformet radiokilde (mindre end vort solsystem), hvorfra der udsendes kortbølge-stråling, beliggende lige i vor galakses centrum, samt i adskillige infrarøde strålingskilder nærved, hvis temperatur synes at ligge nær stuetemparatur.

Han er ikke foruroliget over opdagelsen af ret intens røntgenstråling fra det pågældende område, observeret siden 1975. Rent teoretisk kunne oprindelsen til denne stråling være en eller anden fremmed teknologi, der ligger langt forud for var nuværende fatteevne.

Disse udtalelser behøver yderligere kommentarer! Vi ved, at der i galaksens centrum findes enorme mængder af stærkt ioniseret brint, der udsender naturlig stråling over et bredt spektrum, lige fra hård gamma stråling til radiobølger. Vi kan ikke se den tilsvarende fysi-

ske part, da den skjules af stof, der ligger i rummet mellem den og os. Rapporter om infrarøde strålingskilder er temmelig gådefulde, for det fremgår ikke klart, om disse kilder ligger nær det galaktiske centrum eller er tættere på os, f. eks. Orion-tågen. Det er ej heller klart, om sovjetvidenskabsmændene betragter disse strålingskilder som produktet af en supercivilisation, f. eks. en slags »Dyson sfære« (hvor det antages, at en civilisation har afgrænset et solsystem, så hele udstrålingen fra den centrale sol indfanges. Den resulterende store forøgelse i overfladeareal - sammenlignet med centralsolens - genudsender denne stråling som langbølget stråling i det infrarøde område).

Den intense røntgenstråleemission, der er nævnt af Belitsky, hænger sammen med adskillige kendte røntgenstrålekilder, der ligger meget nær galaksens centrum, hvor stjernetætheden er stor. Nogle teorier forbinder disse røntgenstrålekilder med enten et stort antal neutronstjerner eller et enormt stort, »sort hul«.

Der vil blive koncentreret megen fremtidig forskning omkring de processer, der finder sted ved galaksers centre. Disse processer frembringer energi i en størrelsesorden af 10.000 millioner gange den, som vor egen sol kan præstere. De nævnte energi-niveauer ved galaksernes centre er direkte sammenlignelige med dem, som Kardashev forventer at finde i forbindelse med, hvad han kalder type 3 civilisationer. Derfor er han særlig interesseret i disse fænomener. Men man må være forsigtig i disse analyser: »Tilstedeværelse af bevis behøver ikke nødvendigvis være bevis på tilstedeværelse!«

Søgning efter kodede signaler:

Dr. Kardashev og hans kollega Dr. Lev Gindilis har også i praksis foretaget eftersøgning af radiopulser af kort varighed med store intervaller mellem de enkelte pulser, hvilket de betragter som en af de mest sandsynlige former for signal af kunstig oprindelse.

Sådanne signaler eftersøges med Synkron dispergeret Modtagelses-metoden ved hjælp af 2 eller flere modtagerantenner, der er placeret langt fra hinanden for at eliminere lokale interferenser. En sådan eftersøgning blev foretaget i 1972 af Instituttet for Rumforskning sammen med Shternberg Instituttet for Astronomi, hvor Dr. Gindilis er ansat.

De valgte modtagelsessteder var fri for lokale forstyrrelser og lå ca. 3000 km fra hinanden - i bjergene i det nordlige Kaukasus og i Pamir bjergene. Samme type apparatur anvendtes for modtagelse af alle radiosignaler fra hele den synlige himmelkugle i 55-95 cm bølgelængdeområdet. Alle signaler på 0,1-10 sekunders varighed blev registreret på begge stationer mellem den 5. september og 25. oktober. Bearbejdelsen af optagelserne afslørede adskillige typer af tilsvarende signaler ved begge stationer.

Yderligere analyser viste at én af signaltyperne var forårsaget af en jordsatellit. En anden type kunne påvises at være fra sporadisk radioudstråling fra Solen og ionosfæren - svarende til de resultater, man tidligere på året havde opnået på Gorky Instituttet for Radiofysik.

Gorky-videnskabsmændene havde opsat 6 modtagerstationer på landjorden i Østrusland, på Krim, nær Murmansk og nær Gorky samt ombord på »Akademik Khurchatov« forskningsskibet på Atlanterhavet nær ækvator.

For at udelukke signaler fra lavtflyvende jordiske satelitter etablerede Instituttet for Rumforskning i 1973 endnu en modtagerstation på Kamchatka halvøen, 8000 km fra stationen i det nordlige Kaukasus. De to stationer arbejdede sammen fra den 15. december 1973 til den 28. februar 1974. Den lange afstand mellem modtagerstationerne kunne udelukke signaler fra lavtflyvende satellitter, men ikke fra satellitter i højere baner.

På det tidspunkt rapporteredes det, at Kardashev havde opfanget signaler ved Gorky og andre stationer, der »kunne være kommet fra et kunstigt objekt, der var kommet ind i solsystemet«. Da signalerne første gang blev bemærket, prøvede gruppen at identificere størrelsen af de modtagne signalers forsinkelser mere præcist, og dernæst at angive positionen for det objekt, der var ansvarligt for udsendelsen.

De første indtryk i vesten var, at russerne - der benyttede områderne 350-500 og 13.700-15.100 MHz - i virkeligheden havde opfanget signaler fra USAF's militære kommunikationssatellitter, der fulgte 12 timers, elleptiske baner. En anden teori var, at udladninger af radiostråling var opstået p. g. a. forstyrrelser i jordens magnetosfære, forårsaget af soludbrud.

På dette tidspunkt udtalte professor Samuil Kaplan på Gorky Instituttet imidlertid, at det ik-

ke kunne udelukkes, at signalerne kom fra en teknisk avanceret extraterrestrisk civilisation. Boris Belitsky bekræfter, at observatørerne virkelig var blevet vildført af signaler fra en jordsatellit, hvilket viser, hvor forsigtig man må være, når rådata skal fortolkes. Dr. Kardashev er overbevist om, at en Synkron Modtagerstation placeret langt ude i rummet ville give mulighed for en væsentlig bedre sortering af signalerne.

Dette er ganske rigtigt, idet en satellit anbragt 35.880 km over Ækvator ville kunne øge afstanden mellem enkelte modtagerstationer ganske væsentligt, sammenlignet med det på jorden opnåelige. Dette ville give forskerholdene mulighed for nøjagtigt at fastlægge positionen af strålingskilder i forskellige afstande med større sikkerhed. Bortset fra dette systems anvendelse i forbindelse med CETI-problematikken, ville det være et uvurderligt redskab inden for mere traditionelle grene af radioastronomien.

Der har været andre bemærkelsesværdige eksempler på data-anormaliteter! I april 1965 begyndte et TASS telegram: »Videnskabsmænd tilknyttet Shternberg Astronomiske Institut mener de har modtaget det måske første bevis på, at vi ikke er alene i universet«. TASS påpegede, at under den unge Moskva radioastronom Gennardy Sholomitsky's observationer havde man målt det pågældende objekt til at udsende radiobølger med varierende styrke. Denne »blinken« gentoges jævnligt inden for et tidsrum på 100 dage. »Ingen har nogensinde noget sted i rummet fundet nogen radiokilde, der svækkedes og øgedes i styrke, som dette fjerne rummets fyrtårn,« sluttede telegrammet.

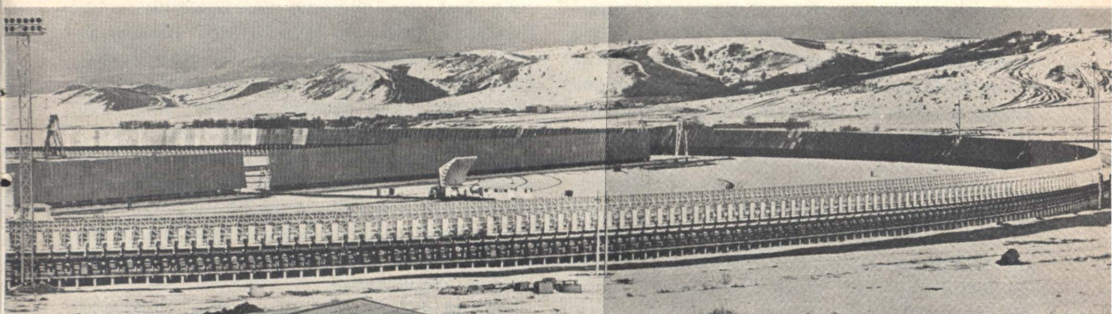
I dag kender vi denne strålingskilde som quasaren CTA-102.

Søgning efter nye radioastronomiske strålingskilder:

En anden gren af den russiske CETI-forskning er eftersøgningen af nye radioastronomiske strålingskilder.

Den mindst udforskede del af spektret i denne henseende er bølgelængderne kortere end 20 cm, svarende til frekvenser større end 1500

Billedet viser det nye russiske RATAN 600 radioteleskop, der skal sætte yderligere skub i undersøgelserne af vor galakses centrum. Shternberg Instituttet og Instituttet for Rumforskning vil anvende dette enorme instrument til at kortlægge himlen mht. signaler på 3,5 cm bølgelængden, som en fortsættelse af det projekt, der i 1970 blev påbegyndt med 22 m antennen ved Krim Observatoriet. RATAN 600 er placeret i en naturlig sænkning i terrænet, beskyttet mod interferens af omgivende bjerge. Instrumentets omkreds er 2 km, og det er beregnet til at modtage radiobølger i kortbølgeområdet fra 8 mm til 30 cm. Det består af 895 buede aluminiumsreflektorer, der hver især kan drejes om en lodret og vandret akse samt bevæges frem og tilbage under komputerkontrol. Med dette instrument vil man kunne afsøge flere forskellige områder på himlen på samme tid.

MHz. Også her har Shternberg Instituttet og Instituttet for Rumforskning slået sig sammen og har fået udfærdiget et radiokort over himlen svarende til 3,5 cm bølgelængden, eller frekvensen 8500 MHz.

Dette arbejde begyndte i 1970 med anvendelse af Krim radioteleskopets 22 m antenne, og arbejdet skal nu fortsættes med det nye RATAN 600 radioteleskop i det nordlige Kaukasus.

SUFOI's kommentar:

Der lyttes altså på fuld kraft efter signaler ude fra rummet, både i øst og vest. Om vi selv skal forsøge os med udsendelse af signaler er et helt andet, men ikke mindre svært problem. I denne forbindelse skal til slut Boris Belitsky, Moskva, citeres: »Sovjetiske videnskabsmænd har ikke i øjeblikket planer om at udsende signaler rettet til extraterrestriske civilisationer. De deler Sir Martin Ryle's håb om, at der i nær fremtid vil komme yderligere internationale diskussioner om dette emne, inden sådanne planer for signaludsendelser realiseres.«

Kilde: Spaceflight vol. 19 nr. 5, maj 1977
/Fl. Ahrenkiel.

»SKABNINGENS HERRE« - ikke nødvendigvis mennesket!

Af V. J. Brøndegaard.

Til for få år siden mente man, at den første mennesketype, det første opretgående væsen, der fremstillede og brugte værktøj, levede for cirka 700.000 år siden. Men efter de seneste fund i Østafrika må menneskeslægten være meget ældre - mindst to millioner år gammel. Det står nu også klart, at mennesket og dets civilisations udvikling havde flere mellemstadier end hidtil antaget.

De fleste antropologer går ind for, at evolutionen blev afviklet ad forskellige veje, hvoraf kun én førte til Homo sapiens. Den britiske antropolog *Leakey,* der i Østafrika fandt resterne af urmennesker, formulerer det sådan: - Den tidligere opfattelse, at Homo sapiens nedstammer fra neandertaleren og denne igen fra Australopitecideerne, er forkert. Kendsgerningerne belærer os om, at linien der førte til Homo sapiens, startede i Østafrika allerede for to millioner år siden. Lidt senere kom linien, som gav Homo erectus. Såvel den egentlige Homo som de primitive Australopitecideer eksisterede sandsynligvis for fire millioner år siden. -

Leakey antager, at Homo sapiens nedstammer fra typen H. habilis fundet i Kenya, mens Pithecantripus betegner en anden udviklingslinie, der varede hundredtusinder af år og sluttede som et mislykket forsøg på at skabe H. sapiens. Men én ting er man ikke i tvivl om: der førte ingen direkte vej til den nulevende menneskeype. Tværtimod havde evolutionen mange udgangspunkter, og mange forgreninger undervejs endte blindt. Selv den forholdsvis højtudviklede neandertaler, som levede i Europa til sidste istid, betegnede et sådant blindt spor. Neandertaleren havde under de meget vanskelige eksistensvilkår specialiseret sig så meget, at typen ikke kunne tilpasse sig den påfølgende klima- og naturændring og uddøde.

De første »mennesker« (hominider) dukker op i Afrika i den geologiske periode pleistocæn, da savannen begyndte at fortrænge urskoven. På steppen fandt aberne, der var hominidernes forfædre, helt andre livsbetingelser. Junglen havde givet dem tilstrækkelig vegetarisk kost hele året. Nu skiftede overskudstider med mangelperioder, og aberne blev altædende. Her var de også mere udsat for store rovdyr. Beskyttelsen krævede faste forbindelser mellem dyrene. Der opstod grupper, som holdt vagt f. eks. mens hunnerne med unger spiste.

Den oprette gang var i det mindste delvis betinget af det ændrede miljø. På savannen kunne den abe, der stillede sig på bagbenene, se meget længere. Frigørelsen af det forreste par ben til brug af værktøj indgik også i en tilpasning til omgivelserne.

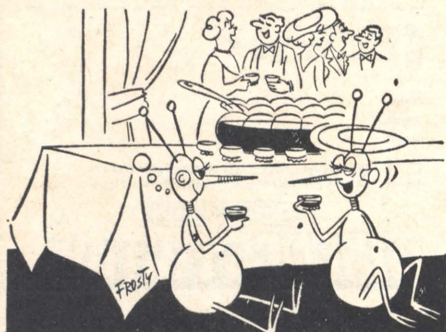
Så vidt vi kan følge historien bag udviklingen

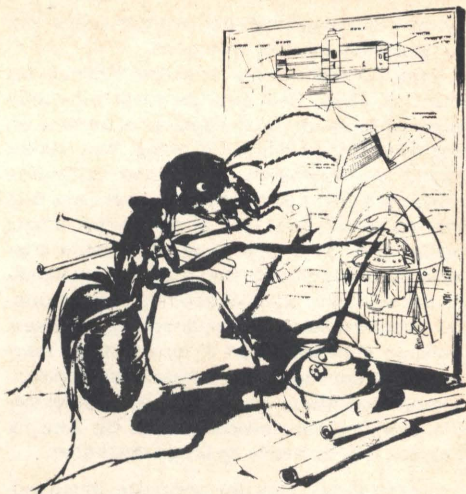
af Jordens fornuftvæsen synes den at have haft vanskelige betingelser som forudsætning. Disse måtte være så svære, at de fremkaldte nye tilpasningsmidler og gjorde skabningen opfindsom, men på den anden side ikke så svære, at de resulterede i artens uddøen. Under denne balanceakt var der hele tiden risiko for en overspecialisering, og adskillige udviklingslinier endte da også blindt.

Her ud fra kan vi formode, at hvis der andetsteds i rummet findes intelligensvæsener, må også de være resultatet af flere lokale forsøgsrækker. Alle de arter og typer, hvis udvikling her på Jorden sigtede mod »mennesket«, var ret nært beslægtede. Deres fælles forfædre hørte til de højerestående aber. Men under andre betingelser kunne der meget vel være sket det, at ikke beslægtede arter mere og mindre samtidigt udviklede sig uafhængigt til fornuftbegavede væsener.

Denne mulighed må tages i betragtning, hvor en planet har flere vidt forskellige og rumligt skarpt afgrænsede økologiske enklaver. Her kan eksempelvis ét væsen have skabt en kultur på fastlandet og et andet i oceanerne. De to arter eller typer ville længe kunne leve uden gensidig konkurrence, først i en fhv. sen periode begyndte de at trænge ind på hinandens område. Krigen var gennem årtusinder menneskets eneste »løsning« på territoriale krav, men i en anden verden førte konkurrencen måske til et for begge parter fordelagtigt samarbejde.

- Du XY 109, det smager nu ikke værst det vand de drikker på denne planet . . . !
(Efter »Weltwoche«, Zürich)

Var det et tilfælde, at mennesket og ikke et insekt kom til at beherske vor klode?

Et sådant kunne på vor klode have udviklet sig f. eks. mellem menneske og delfin - hvis deres udviklingsveje var forløbet parallelt og førstnævnte ikke havde fået et så stort forspring i intelligens. Der fandtes andre dyrearter end aben og delfinen, som kunne have udviklet sig til fornuftvæsener. Det var således ikke på forhånd givet, at »skabningens herre« skulle blive mennesket.

Der blev i naturens værksted eksperimenteret langt mere med insekterne end med nogen anden gruppe, så den nu udgør - artsmæssigt - næsten to trediedele af dyreriget. Der lever insekter overalt, de er meget sejlivede og tilpasningsduelige, nogle skabte velorganiserede sociale samfund. Var naturen for en milliard år siden begyndt at udvikle et kæmpeinsekt, ville den utvivlsomt også have kunnet føre det frem til det intelligensvæsen, som koloniserede vor planet.

Den svejtsiske *zoolog Arthur Portmann* har opstillet en skala med points for nogle dyrs åndelige niveau. Øverst står mennesket med 215 points, så følger delfinen med 190, elefanten med 150 og først derefter på fjerdepladsen kommer aben med 63 points. Hos delfinen vidner hjernens størrelse og bygning såvel som

dyrets indlæringsevne, der overgår abens, om en relativ højt udviklet intelligens.

Også i social adfærd adskiller delfinen sig klart fra aben. Selv hos de mest udviklede abearter forsøger ingen i flokken at komme en syg eller såret artsfælle til hjælp; den sakker bagud og overlades til sin skæbne. Delfinerne prøver at hjælpe de nødlidende, svømmer ikke væk fra en strandet eller af mennesker fanget delfin, løfter med lufferne en druknende artsfælle op til overfladen. Deres kommunikationsmidler er højere udviklet end hos vore nærmeste evolutionsfædre chimpansen og gorillaen. Delfinen kom tærskelen til fornuftvæsen nærmere end dem og måske endda Australopitecideerne. Den nåede op på et så højt udviklingstrin selv om den levede i havet og ikke fik hænder til at fremstille og bruge redskaber.

Det berettiger os til den antagelse, at menneskets tilblivelseshistorie ikke var den eneste mulige. Her på Jorden fik kulturen fra første færd en teknologisk form. I andre verdener, under andre forhold, kan have udviklet sig ikke teknologiske, men biologiske eller os helt ukendte civilisationstyper. Det er således tænkeligt, at udviklingen meget tidligt blev en målrettet biologisk evolution og ikke blev præget af alt det, vi kalder materiel kultur.

Hvad angår fornuftvæsenernes udseende på andre planeter har fantasien jo haft frit spil. Det vrimler i science-fiction litteraturen med groteske uhyrer, superintelligente dyr, robotter osv. Men hvor betingelserne for livets og dermed et fornuftbegavet væsens opståen var vidt forskellige fra Jordens, hvor livet måske fik en helt anden kemisk struktur - dér vil en civilisation adskille sig så meget fra vor, at vi næppe kan forestille os den.

På en planet med stærkere tyngdekraft kan være opstået kortbenede, kompakte, krybdyrlignende væsener. En britisk antropolog *W. Howell* ventilerer den mulighed, at andre kloders hominider har fire ben og to arme (hænder). En sådan kropsbygning er efter hans mening gunstigere end de jordiske former til at bevare ligevægten og i flere andre henseender.

Da både miljøet og den biologiske udvikling sikkert varierer overordentlig meget fra planet til planet, er der stor sandsynlighed for, at andre verdeners fornuftskabninger ikke ligner mennesket. Men selv væsentlige forskelle i den ydre formgivning og registreringen af omverdenen med helt andre sanseorganer skulle ikke være nogen hindring for en kommunikation mellem dem og os. Det viser kontakten menneske-delfin. Til trods for, at parterne gik ad hver sin evolutionsvej og har forskellige sæt sanseorganer, har vi meget lettere ved at få kontakt med delfinen end med noget andet dyr.

Det forholder sig åbenbart sådan, at når to skabninger har nået et bestemt intelligensniveau, kan de let kommunikere også selv om de slet ikke ligner hinanden. Det er ikke ensbetydende med en fuldstændig gensidig forståelse. Men vi har her »modellen« til en evt. fremtidig kontakt med intelligensvæsener fra andre kloder.

V. J. Brøndegaard.

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

Spar 20 pct.!

Abonnementstilbud til alle læsere!

Indsend nedenstående kupon — tegn kvartals- eller årsabonnement på

MÅNEDENS BEDSTE SCIENCE-FICTION

og spar 20 pct. I tilgift får du magasinet tilsendt GRATIS.

Løssalgspris: kr. 4,65.
Kvartalsabonnement: kr. 11,65.
Årsabonnement: kr. 46,60.

Jeg bestiller herved:
☐ Kvartalsabonnement kr. 11,65.
☐ Årsabonnement kr. 46,60

Navn ....
Adresse ....
Postnr. .... By ....

☐ Beløbet vedlagt i check ☐ Indsat på giro 4101278.
Sendes til Dansk Bladdistribution, Postboks 2125, 1015 København K.

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

Kort fra UDLANDET

ved Flemming Ahrenkiel

I denne rubrik bringes udpluk fra den mængde materiale, som SUFOI modtager via korrespondance med UFO-organisationer og enkeltpersoner over hele verden. Det er en broget bunke, bestående af bl. a. udklip fra udenlandske aviser, mindre artikler og andre ting, der beskæftiger sig med emnet UFO'er.

For 50 år siden på Cypern

Fra Steve Hatzopoulos i Grækenland, der nu har startet en UFO-forening i Athen, har vi fået en notits om en observation, der er mere end 50 år gammel.

Året angives til 1925-26 - vidnet har glemt det nøjagtige tidspunkt - og stedet Paphos, Cypern. Den pågældende dag var vidnet sammen med sin fader (det andet vidne) nogle få kilometer uden for Paphos, da de fik øje på et sort, skiveformet objekt, der hang ubevægeligt på himlen. Objektet ansloges til at være i samme højde, som fly i dag ses at passere i. Objektet var klart lysende, som det havde sin egen lyskilde (hvordan det så end kan kombineres med et sort objekt? (Fl.A.)). Det var lydløst og syntes ikke at reflektere sollyset. Objektets størrelse ansloges til at have været som en underkop set på 20 m's afstand.

Vidnets fader fortalte hende, at han havde set det samme objekt adskillige gange tidligere, hængende over nøjagtig det samme område. Det mærkværdige var, at objektet plejede pludseligt at accelerere og forsvinde med stor hastighed.

Den pågældende dag var mørk, men uden skyer. Vidnerne ventede ikke til objektet forsvandt, men fortsatte deres tur.

Ægte, små grønne mænd?

Fra Jane Thomas har vi modtaget et klip fra Buenos Aires Herald, dateret 12/1-77. Historien lyder temmelig hårrejsende og usandsynlig. men da det er et af de få tilfælde, hvor »rigtige, små grønne mænd« omtales, skal jeg ikke snyde læserne for den:

(Reuter): En ekspedition af journalister er ved at gøre klar til at drage ud i Amazonas-området i det sydlige Peru for at undersøge en historie, som en ung mand fortalte han havde oplevet. Den 20-årige universitetsstuderende Jorge Alvarez fortalte til radioprogrammet »Interplanetarisk kontakt« tidligere i denne uge, at han havde været på vej til en flod i Huanuco-provinsen for at hente vand, da han uforvarende faldt i et mosehul (kviksand?) og hurtigt begyndte at synke. »Trods alle mine anstrengelser var jeg ude af stand til at komme fri. Jeg havde opgivet alt håb, da fire små mennesker pludselig kom til syne. De gryntede og gestikulerede og stak adskillige grene ud til mig og fik mig trukket ind på sikker grund.«

Alvarez fortalte, at han faldt om af udmattelse, og da han igen kom til sig selv, var hans redningsmænd forsvundet.

»De var mindre end 1 m høje, dækket med grønne skæl og de havde kun tre fingre på hver hånd. Hænderne var kolde og klamme!« tilføjede Alvarez.

Ekspeditionen skal ledes af Carlos Paz Garcia, der leder radioprogrammet og er præsident for det Peruvianske Institut for Interplanetariske Relationer!

Lad os håbe de finder de små, grønne mænd, selv om jeg har min tvivl!!

UFO-observationer ved alle USAs rumture??

Næste klip er fra den argentinske avis »La Razon« fra den 3. oktober 1976:

Mexico (ANSA): Det amerikanske NASA indrømmer nu, at »ved hver eneste af de amerikanske rumture har man oplevet mystiske ledsagere, der ikke skyldtes bæreraket-stumper eller lignende, men uidentificerede objekter, der både er blevet filmet og fotograferet,« sagde den kendte radio- og TV-kommentator Pedro Ferriz, der har været med ved alle opsendelserne og beskrevet dem for det spanskta-

lende TV-publikum, og han fortsætter »hermed må enhver skepsis mht. UFOerne være slut!« Ferriz fortalte, at »de fleste mennesker mener, vi bliver besøgt af væsener fra andre verdener - f. eks. viste en nylig Gallup-undersøgelse, at 52% af alle amerikanere er af denne opfattelse«.

Mærkelige mærker i Argentina

Den argentinske avis »Cronica« fra Buenos Aires fortæller den 2. november 1976 under overskriften »Landede et UFO?« følgende:

Bahia Blanca: - En mærkelig begivenhed, der er svær at forklare, fandt sted den 21. september på en mark hørende under Coronel Pringles jurisdiktion i provinsen Buenos Aires. Avisen »La Nueva Provincia« fortæller om landing af et extreterrestrisk fartøj. Avisens journalist fortæller, at 6 km vest for Pringles var der opstået nogle mærkværdige spor på jorden.

Ejeren af jorden havde, da han gik en runde, opdaget sporene, der kunne ses på 200 m's afstand. De lignede plovfurer. Manden opdagede, at de dannede en perfekt geometrisk figur, som opstået ved at trykke en form ned i jorden. Furene var 10 cm dybe og figuren bestod af tre mærker, der dannede et »V« og af et fjerde, der var sammensat af to parallelle revner. Disse to revner var kortere end de tre furer, og foran dem fandtes tre cirkulære, cylindriske huller, 42 cm dybe. Desuden fandt man varmeskørnede sten i området.

Ejeren af området kunne berette, at hans kvæg undgik området. Det berettes yderligere, at natten før sporene blev opdaget, blev et UFO observeret på himlen over Coronel Pringles, hvilket kunne bekræftes af adskillige pålidelige vidner. Konkret kan det fastslås, at sporenes form udelukker den mulighed, at en naturlig begivenhed kan have dannet dem. Jordens hårdhed taler imod, at nogen skulle have lavet sporene, og sporenes regelmæssighed og udseende får én til at mene, at de er blevet lavet ved, at en »form« er trykket ned i jorden med et tryk på mange tons!

Uro i Uruguay

Samme avis fortæller den 1. oktober 1976:

(UPI & EFE): - To UFOer blev observeret i Tacuarembo-provinsen - 300 km fra Montevideo, Uruguay - ifølge dagens presserapporter. Den 1. august og den 13. september blev et objekt set af mange mennesker - det lignede en omvendt tragt. Den øverste del udsendte en stærkt lysende lyskegle og der sås områder på objektet med forskelligt farvet lys, som mindede om vinduer. I ingen af tilfældene kunne vidnerne se noget til en evt. besætning, selv om nogle havde været på ret kort afstand af objekterne, og selv om et af objekterne ifølge vidnerne var landet i 3-4 minutter. Beretningerne fortæller, at politiet bagefter kunne finde aftryk i jorden efter det landede objekt samt græs, der var afsvedet hist og her.

Vidnerne beskrev overensstemmende objektet som 13-15 m i diameter og 2 m højt. (Det har været en besynderligt udseende tragt! red.). Det landede objekt lettede langsomt og øgede derefter sin hastighed, indtil det forsvandt i skumringen. Begge UFOer blev set over samme område - Peralta - der synes at have en særlig tiltrækning på disse objekter. Hovedvidnet til den første observation fortalte, at UFOet oplyste et området med to kraftige lysstråler, der havde samme farve som billys.

Engelske skolebørn fik ekstratime

Fra Argentina til England, hvor A. W. Szachnowski fra Anglo-Polish UFO Research Club har tilsendt SUFOI en række klip fra diverse aviser. Eksempelvis fortæller »Daily Mirror« den 11. februar 1977 følgende:

»Tingesten! Beskrevet af de børn, der så den«: - Den kom fra verdensrummet. Den så i det mindste ujordisk ud og den virkede enorm. 14 skarpøjede børn, der fortæller at have set et uidentificeret flyvende objekt, har yderligere lavet tegninger af »tingesten«. (Se illustration). De fortalte, at den landede på en mark ca. 200 m fra hvor de legede. Børnene, der var mellem 10 og 11 år, fortalte deres rektor, Mr. Richard Llewhelin på skolen i Broad Haven nær Pembroke om oplevelsen. Han bad dem tegne nøjagtigt, hvad de havde set.

En af børnene, den 10-årige Michael Webb, fortalte: »Jeg iagttog den imellem 3 og 5 minutter. Den havde et glimtende rødt lys, og jeg er sikker på det var et rumskib - jeg tror under alle omstændigheder på dem. Vi blev alle rædselsslagne og stak af.«

Rektoren fortalte: »Hver elev gik ind for sig selv og lavede en skitse. Der var ikke tale om, at de kunne have snakket sammen. Efter at have talt med hver enkelt af dem og set deres tegnin-

THE THING!

by the kids who saw it

ON THE SPOT: Some of the children who saw The Thing.

By IAN CAMERON

IT came from outer space. At least, it looked unearthly. And it certainly proved a big draw.

Fourteen keen-eyed children, who say they saw an unidentified flying object, have produced sketches of The Thing.

It landed, they claim, in a field 200 yards from where they were playing.

The children, aged ten and eleven, told their headmaster, Mr. Richard Llewhelin, at a school in Broad Haven, near Pembroke. He asked them to draw exactly what they had seen.

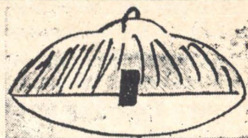
Scared

One of the children, ten-year-old Michael Webb, said: "I watched it for between three and five minutes. It had a flashing red light and I'm sure it was a space ship. I believe in them anyway."

He added: "We were all scared stiff and ran away."

But not before another ten-year-old boy, Philip Rees, had gained a vivid impression of The Thing. "It stuck in my mind for when the head asked us to draw it," said Philip.

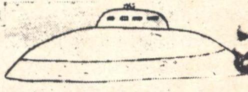
The headmaster said: "Each of them went away and did their drawings separately. There was no question of them putting their heads together.

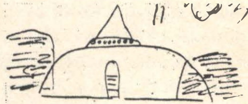
It looked like this . . .

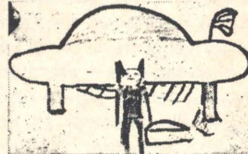
. . . No, more like this

. . . with a light on top.

. . . There was a point to it

. . . and a figure with big ears.

ger - samt givet plads for eventuelle overdrivelser - tvivler jeg ikke på, at de så noget, som de aldrig havde set før.

»Jeg tror ikke på, at børn fra underskolen er i stand til at gennemføre et så underbygget og sofistikeret svindelnummer. Den tråd, der synes at gå igennem deres historier, er, at objektet var gulligt-sølvfarvet, cigarformet og med en kuppel og muligvis et lys på oversiden.«

- og engelske astronomer er pessimistiske

De to sidste klip fra A. W. Szachnowski går i en lidt anden retning. I det første fortæller »Weekend« fra den 8. februar 1977:

Bliver vi truet fra rummet?: - I århundreder har mærkelige væsener fra rummet været involveret i interstellare krige. Nu har de endelig fundet sammen og - før eller senere - vil de angribe Jorden!

Det lyder temmelig langt ude, men det er et synspunkt, der deles af mange eksperter, hvis meninger man ikke uden videre kan affærdige. Astronomen Dr. Zdenek Kopal fra Manchester Universitetet er overbevist om, at væsener fra rummet er langt mere avancerede end vi mennesker. Han advarer og siger, at et møde med andre væsener fra rummet er uundgåeligt.

Han siger videre: »Vi kan risikere at finde os selv i deres forsøgsglas eller andre anordninger beregnet for undersøgelser af os, ligesom vi undersøger insekter eller marsvin.« Andre britiske videnskabsmænd har sluttet sig til debatten. Sir Bernard Lovell, chef for Jodrell Bank Observatoriet, advarede i sin tale til British Association for the Advancement of Science mod »skjulte farer« i eftersøgningen af liv på andre planeter. Han mente, at det var mange grunde til at stille spørgsmålstegn ved, om »mennesket ret længe kunne overleve konsekvenserne af videnskabens forskning.«

Sir Bernard huskede tilhørerne på, at man for nyligt havde opdaget enkle, kemiske molekyler

i de gasskyer, som planetsystemerne kunne dannes ud fra. Tilstedeværelsen af disse livets byggestene rejste igen spørgsmålet om, hvilke livsformer der kunne eksistere på andre planeter. »Vi må betragte livet i rummet som en reel og potentiel fare,« fortsatte han. »Man behøver bare tænke på problemerne i forbindelse med de svindende ressourcer her på Jorden for at indse, at en fremmed civilisation kunne være i færd med at gennemsøge galaksen for at finde nye ressourcer eller et nyt sted at bo. De kunne være interesseret i noget, som vi har - og de ville sikkert være i stand til at berøve os det, uanset om vi brød os om det eller ej.«

Selv den britiske Astronomer Royal (Englands chefastronom) Sir Martin Ryle, indrømmede i et budskab til den Internationale Astronomiske Union, at »der er en mulighed for at der er én eller anden derude!«

Raymond Drake, britisk forfatter og rumforsker (? - red.), påstår, at flyvende tallerkener observeret fra det amerikanske hangarskib »Long Beach« ud for Tonkin-bugten udgør uigendriveligt bevis på, at væsener fra rummet er ved at tage os i nærmere øjesyn. Da »Long Beach« sendte jagere op efter objekterne, fløj disse uden besvær fra jagerne og forsvandt. Drake fortsætter: »Infiltrationsprocessen af deres agenter er sandsynligvis allerede godt i gang.«

(Selv om man af ovenstående godt kan få indtryk af, at vi næsten skal gå og forvente en slags »invasion fra Mars« i nær fremtid, så er problemerne i forbindelse med de mulige konsekvenser af en kontakt med andre civilisationer ret alvorlige og diskuteres især meget af radioastronomer, bl. a. i forbindelse med de store projekter, der skal lytte efter signaler fra rummet (RATAN 600 i Rusland og Cyclops i USA), og man er absolut ikke enige om, om vi kun skal lytte eller om vi også skal røbe vor tilstedeværelse ved udsendelse af stærke radiosignaler - der sidder en stump frygt og tvivl tilbage, som ovenstående avisudklip illustrerer mere direkte. (Fl.A.))

Mere fart på!

Det sidste klip denne gang er fra »Evening News«, der den 9. marts 1977 bragte følgende under overskriften »Rumeksperter ser lyset!«:

En rejse gennem rummet med en hastighed større end lysets som TV-serien »Startrek«s rumskib »Interprise«, eller rejser gennem tiden vil måske snart ikke kun være science fiction drømme, udtaler nogle videnskabsmænd.

Nye teorier om tid og rum kunne give muligheder for rejser med overlydshastigheder eller rejser gennem tiden. Forskningen ved Smithsonian Instituttet i Washington har ført nogle videnskabsmænd til den konklusion, at nogle partikler i rummet allerede bevæger sig med hastigheder større end lysets. Forskeren James Trefil fortæller: »Vi ved at eksistensen af sådanne partikler ikke vil stride mod nogen nugældende fysisk lov, og et fuldstændigt »hurtigere end lyset«-univers kunne eksistere side om side med vort eget.«

Forskerne mener, at det ville være helt ulogisk, hvis der ikke fandtes muligheder for at bevæge sig med overlyshastighed. Bemandede rumture til andre stjerner og galakser er altid tidligere blevet udelukket på grund af de enorme afstande. En hypotetisk besætning ville dø af ælde længe inden den nåede frem til sit rejsemål.

Men nuværende teorier peger mod, at tiden står stille, når lyshastigheden opnås. Forskerne mener, at hvis dette er tilfældet, så kunne rejser med overlyshastighed få tiden til at gå baglæns!

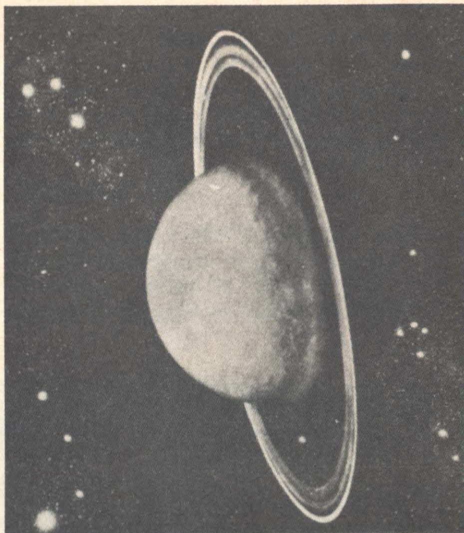
Det sidste klip her berører problemer, som mange af UFO-NYT's læsere sikkert tidligere er stødt på i avisartikler, bøger og lignende. Parallel-universer, tidsrejser, rejser med overlyshastighed er emner, der kan give fantasien nok at lege med - i science fiction romanerne slår rumskibene over på »stardrive«, »ultradrive« eller »Dean drive« når det skal gå hurtigt, eller de rejser i »hyperrummet« hvor tiden ikke eksisterer. - De fleste af de skriverier, man støder på om disse emner i aviser og populære fremstillinger, er for det meste rene spekulationer med meget ringe hold i virkeligheden - selv med tilbørligt hensyn til nye teorier eller teorier, der kun lige er på tegnebordet. Mange gange er det historien om fjeren, der blev til fem høns.

Vi vil i et senere nummer af UFO-NYT prøve at belyse nogle af de nævnte muligheder - tidsrejser, rejser med overlyshastighed o. a. - samt de teorier, der i dag findes eller er på vej med relation til disse emner.

/Fl. Ahrenkiel.

rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

HEAO - A: NASA's første Højenergi Astronomiske Observatorium, HEAO-A, der var planlagt opsendt omkring den 15. april, fik udsat opsendelsen p. g. a. problemer med satellittens gyrosystem. Den nye opsendelsesdato blev fastlagt til den 30. juni. HEAO-A har tre opgaver i rummet, idet sonden skal undersøge nogle af universets mest mystiske objekter - pulsarer, quasarer, eksploderende galakser og sorte huller. HEAO-A's to søstre - benævnt B og C - forventes opsendt i 1978 og 1979. HEAO-A skal operere aktivt i ca. 6 måneder med kortlægning af hele »himmelkuglen« med hensyn til røntgenkilder. Sonden er 5.8 m lang og vejer 3150 kg. Den skal anbringes i 420-460 km's højde over Jorden.

N.N. 77-87

SPACELAB I: 222 videnskabsmænd, der kommer fra USA og 14 andre lande, er nu blevet udvalgt som deltagere i den første flyvningsperiode med Spacelab i 1980'erne. Deltagerne er udvalgt af NASA og ESA blandt mere end 2000 ansøgere. Det europæisk byggede Spacelab er planlagt opsendt med NASA's rumfærge i sidste halvdel af 80'erne og skal fungere som laboratorium, hvor forskellige eksperimenter skal udføres under betingelser, der ikke kan skabes kunstigt her på jorden. Spacelab skal opsendes fra Cape Canaveral og skal forblive i rumfærgens lastrum, medens denne kredser om Jorden i 250 km's højde i 1 uge.

N.N. 77-26

RINGE OM URANUS: Saturn er øjensynlig ikke den eneste af solsystemets planeter, der er omgivet af ringe. Under observationerne af en stjerne, der skulle passere bag om Uranus, oplevede observationsholdet ved Ames Kuiper Observatoriet en uventet 7-sekunders blackout af stjernen - 40 min. før selve formørkelsen var ventet. Observationen blev gjort fra et C-141 fly, der er ombygget til et flyvende observatorium. Senere undersøgelser - samt bekræftelser fra andre astronomer - har godtgjort, at Uranus øjensynlig er omgivet af 5 ringe, der ligger ca. 18.000 km over planetens skydække. Ringene synes at være opbygget af 4 smalle, indre ringe (måske 10 km brede) der har en næsten cirkulær bane om planeten, og 1 bred, ydre ring (ca. 100 km bred), hvis bane ikke sikkert er cirkulær. Ringene er betydeligt mindre end ringene om Saturn, og de opnåede data synes at vise, at Uranus' ringe består af stykker af størrelse mindre end 2 km i diameter.

Uranus er den 7. planet regnet fra Solen og udefter og en af solsystemets giganter. Den ligger næsten 1.6 milliarder km længere ude end Saturn og er speciel ved at »ligge på siden« med sin rotationsakse liggende i baneplanet. (Se billedet, der viser en tegners opfattelse af Uranus med sine ringe.)

N.N. 77-63

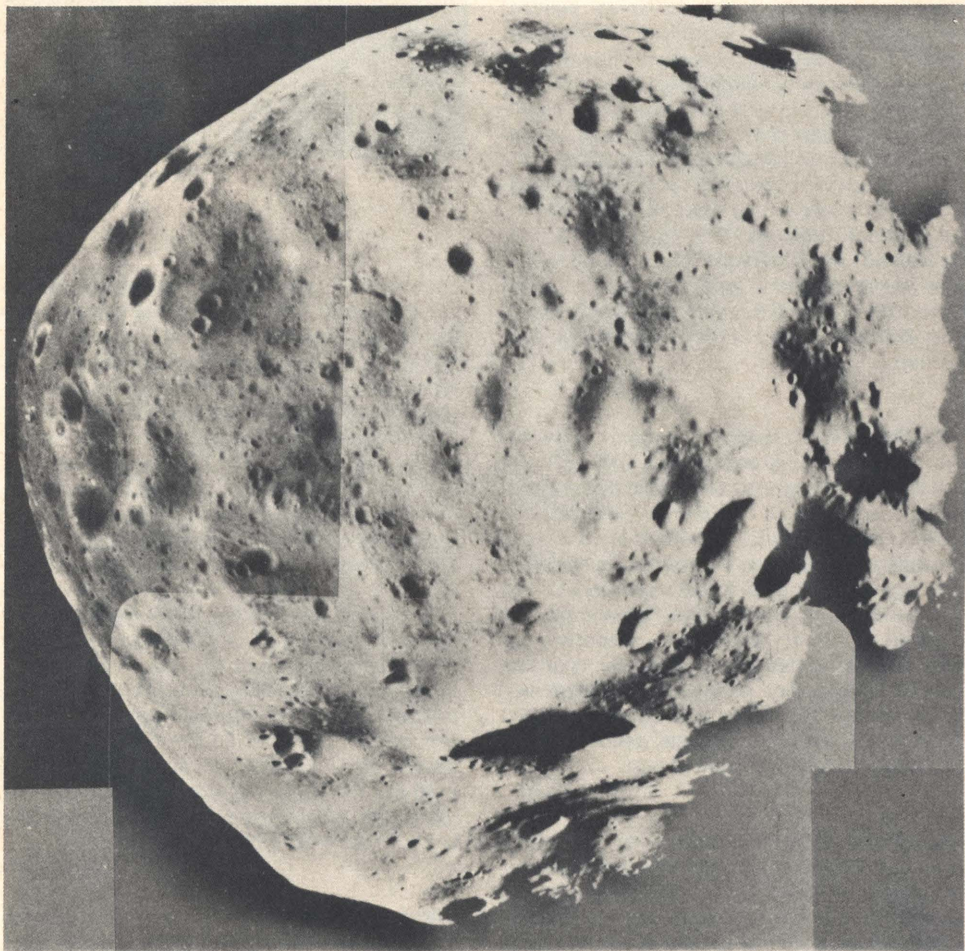
VIKING 1 SVIGT: En af de tre analysekomponenter i Viking 1's biologiske laboratori-

um har fået en læk, der vil udelukke videre forsøg. Det drejer sig om gasudviklingseksperimentdelen - den del, der skal søge efter tegn på respiration eller »ånding«. Øjensynlig lukkede delen ikke tæt under forsøget med analysering af en jordprøve, taget fra bunden af en dyb rende på landingsstedet.

N.N. 77-82

PHOBOS I NÆRBILLEDE: Sådan ser Mars' måne Phobos ud, set på ca. 500-600 km's afstand! Billedet, der er blevet sammensat af flere enkeltbilleder, er taget fra Viking 1's Orbiter-modul, da dette passerede Phobos ved det første af en række møder i februar. Nord er foroven i billedet og månens sydpol er beliggende i det store krater på undersiden. Krateret er døbt Hall krateret og er 5 km i diameter. Phobos er ca. 21 km i diameter på den bredeste led og 19 km, hvor den er smallest. Man mener i dag, at både Phobos og Deimos - de to marsmåner - er indfangede asteroider, dannet eller stammende fra asteroidebæltet mellem Mars og Jupiter.

AW & ST 11. april 77.

VIKING 2 SVIGT: Også Viking 2 landingsmodulet giver problemer, lige før det sættes i en slags dvale for at slippe »levende« gennem den kommende Mars-vinter. Da man var i færd med at tage en jordprøve til det sidste biologiske eksperiment, stoppede prøvetagningsarmen midt i manøvren. Forsøg på at få armen til at virke igen har været forgæves og man vil nu lade armen være, indtil det marsiske forår kommer, hvor man så atter vil prøve at løse problemet. Temperaturen i Utopia Planitia, hvor Viking 2 landede den 3. september -76, nærmer sig ÷123° C. Selve overlevelsesproceduren i den marsiske vinter indledtes den 17. april, hvor hovedparten af Lander's energi skiftedes over til at drive opvarmningselementer, der kan opretholde en rimelig temperatur indeni landingsmodulet. Den meteorologiske station og de seismiske instrumenter vil fortsat være i drift, ligesom der med jævne mellemrum vil blive taget billeder, bl. a. af CO_2-frosten på landingsmodulets overflade. Man regner ikke med at reaktivere Viking 2 før omkring oktober.

N.N. 77-69

SOYUZ 24: Den 7. februar opsendte USSR rumkapslen Soyuz 24 med kosmonauterne Viktor Gorbatko og Yuri Glazkov. Soyuz 24 sammenkobledes med Salyut 5 rumstationen og kosmonauterne kravlede over i rumstationen for at udføre forskellige undersøgelser og eksperimenter. Salyut 5/Soyiz 24 er anbragt i bane ca. 260 km over Jorden. Den 23. februar afsluttedes undersøgelserne og kosmonauterne gik igen over i Soyuz 24 for at gøre klar til tilbageturen til Jorden. Den 25. februar landede de uden uheld ca. 37 km NØ for Arkalyk i Kazakstan.

Spaceflight vol. 19 nr. 5.

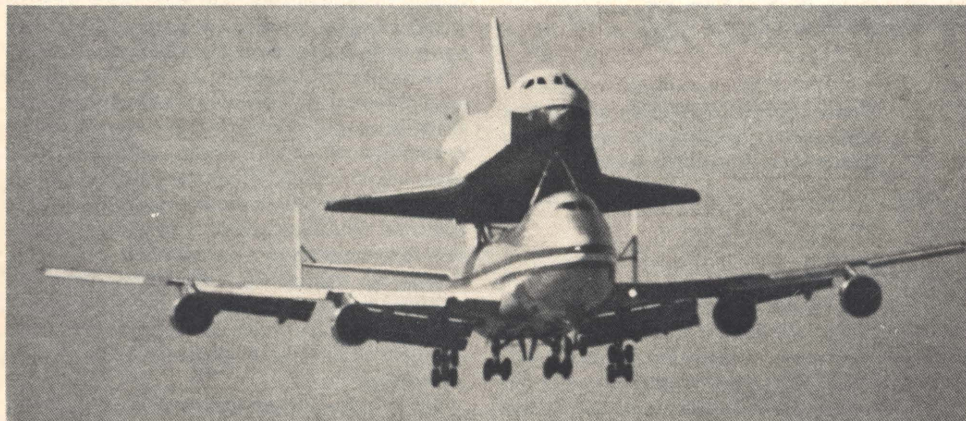
ORBITER OV-101: Den 18. februar foretog rumfærgen Orbiter OV-101 sin første flyvetur på ryggen af en Boing 747 uden uheld. At det ikke just er en let byrde flyet har, fremgår af at Orbiter alene vejer omkring 60 t (150.000 lb.).

Samlet vejer Orbiter + Boing 747 omkring 300 t. De viste billeder giver et indtryk af størrelserne og det benyttede system, når Orbiter engang efter en tur i rummet skal transporteres fra sin landingsplads til næste startplads.

AW & ST 28. febr. 77.

/Fl. Ahrenkiel.

Intet opkald udefra . . .

Astronomer ved Ohio State Universitetet har rapporteret deres resultater fra en undersøgelse for radiosignaler af intelligent oprindelse fra rummet. Til forskel fra tidligere undersøgelser, der har været koncentreret om specielt gunstige stjerner, har man i dette projekt skannet tusinder af mulige solsystemer. Projektets væsentligste begrænsning - der indtil videre ikke har været i stand til at finde noget tegn på usædvanlige signaler - har været arbejdskraften og den økonomiske støtte.

I tidsskriftet »Icarus« påpeger Robert Dixon og Dennis Cole, at Ohio radioteleskopet er ekstra velegnet til at afsøge hele himmelbuen. De besluttede at begrænse søgningen til signaler beliggende omkring 21 cm bølgelængden, svarende til udsendelsen fra atomart brint. Exobiologer mener generelt, at hvis der findes nogen derude, vil de signalisere til os på denne fundamentale bølgelængde.

I vor galakse er relative hastigheder på hundreder af kilometer pr. sekund almindelige, så der er en fare for, at Doppler-skift effekter kan gøre det svært at identificere kunstige signaler. Dixon og Cole mener, at hvis alle i galaksen arbejder på den frekvens, der vil medføre at bølgelængden netop bliver 21 cm ved det galaktiske centrum, så vil udviskningen fra Dopplereffekten undgås. De anvendte modtagere havde et følsomhedsområde på 125 kHz på hver side af 21 cm brintlinien - for at kunne spænde over det største antal relative hastighedseffekter i rummet.

I løbet af Ohio projektets første måneder indfangede det store radiorør stærke pulser, men de blev senere tilskrevet jordiske radar. Man fandt også et antal kolde brintskyer, der planlægges undersøgt nærmere. Mange andre undersøgelsesværdige objekter blev fundet, men man stødte ikke på noget intelligent signal fra 90° af himmelbuen mellem 14° og 48° nordlig deklination.

Ohio undersøgelsen vil være yderst anvendelig i forbindelse med udviklingen af det foreslåede millionprojekt »Cyclops«. Hensigten med dette projekt er at foretage en grundig og automatiseret gennemsøgning af galaksen. Som Ohio undersøgelsen har vist, kan det forventes, at nye radiokilder af videnskabelig interesse vil vise sig, selv om »liv« måske ikke vil.

Kilde: New Scientist 17/3-77/Fl.A.

Medlems-orientering

Under denne overskrift vil SUFOI præsentere læserbreve og diverse oplysninger til bladets læsere.

Medlemsmøder

Vi bliver ofte i SUFOI opfordret til at arrangere medlemsmøder for bladets læsere. Det er imidlertid en bekostelig affære (leje af lokale, annoncer, traktement, diverse udgifter), men der er dog den mulighed, at det til dels kan holdes privat. For at det ikke skal blive »Tordenskjolds soldater« om igen, vil det være en stor hjælp, dersom nogle af vore læsere ville påtage sig sådanne arrangementer. De folk, som forestår SUFOIs daglige ledelse i afdelingerne, kan dårligt afse tid til også at påtage sig dette arbejde.

Vi tænker os eksempelvis, at en del læsere med interesse for sådanne orienterende møder fandt sammen i de større byer. Man kunne jo medbringe et mindre beløb hver (5 kr.?) til dækning af udgifter til kaffe etc. Jeg er overbevist om, at SUFOI's Repræsentantskab vil støtte sådanne »klubber« ved at stille sig til rådighed som foredragsholdere og lignende.

Men der melder sig 2 spørgsmål, inden det kan planlægges nærmere: 1. Er der tilstrækkelig interesse, og 2. hvem har et privat hjem, som er egnet til at huse 5-20 personer ca. 1 gang månedligt?

For at lodde mulighederne vil jeg nu bede al-

le, der måtte være interesserede i sådanne medlemsmøder, om at give sig til kende. Skriv til undertegnede og fortæl lidt om, hvordan *De* mener, at det bedst kunne arrangeres. Forslag til mødernes indhold er meget velkomne. Undgå venligst at ringe, da telefonen ellers vil kime mere, end den gør i forvejen!

LÆSERBREVKASSEN

Breve, der ønskes medtaget, bedes indsendt 2 måneder før de kan bringes i bladet. Adressen er:
SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.

Til brevkassen!

Først en tak til de SUFOI-folk, der ofrer Deres fritid på udarbejdelsen af UFO-NYT. UFO-NYT er både kvalitetsmæssigt og indholdsmæssigt helt i top.

Angående rubrikken »UFO-rapporter - Danmark« tror jeg, at det for overskuelighedens skyld vil hjælpe en hel del, hvis der ved hvert års slutning blev ofret et par sider i UFO-NYT på en oversigt over det forløbne års danske observationer. Denne oversigt kan f. eks. fortælle noget om fællestræk i observationerne, observationstyper, observationernes geografiske placering (f. eks. angivet på et kort), observatørernes fordeling på erhverv og alder, antal observationer SUFOI har fundet en forklaring på, samt hvor mange af rapporterne Flyvevåbnet har behandlet. - Noget lignende Hyneks statistiske undersøgelser, selvfølgelig blot i en langt mindre målestok, men alligevel af stor betydning. Som landet ligger nu, kan man ikke rigtig danne sig et billede af observationernes antal og karakteristika.

Udarbejdelsen af oversigten vil selvfølgelig kræve en masse tid (hvilket måske er årsagen til, at der endnu ikke laves en sådan??!!), men hvis dec.-nummerets omtale af UFO-observationer udelades, kan den vundne tid anvendes til »oversigtsarbejdet«.

K. Hansen
4874 Gedser

Svar fra SUFOI:

Tak for brevet og de rosende indledningsord. Jeg har med vilje undladt at bringe brevets anden halvdel, da jeg endnu ikke har et svar herpå. Brevet vil blive besvaret i næste UFO-NYT.

I sidste nummer af UFO-NYT bragte vi en analyse for 1974 i stil med det, De omtaler i brevet. Så håber jeg blot, at den er tilfredsstillende.

Jeg tror ikke på det med at udskyde dec.-nummerets UFO-omtale til fordel for analysearbejde. For det første er det ikke de samme folk, der arbejder med gennemgang af indkomne rapporter og med analyser. For det andet har vi ved årets slutning kun modtaget en lille del af de rapporter, som året bragte. Mange rapporter modtager vi op til et år efter observationen! Læg mærke til under omtalen af de danske observationer, at der altid er tale om en forskydning i tid. Det skyldes ikke stofmængden, men den kendsgerning, at rapporterne normalt kommer til os med væsentlig forsinkelse. - Endelig må De regne med, at en analyse som den, der er bragt hér i bladet, er et arbejde, som tager 2-3 måneder, selv når rapporterne alle er kommet hjem. Tydning af håndskrifter, efterforskning af oplysninger, sammenligning med tilsvarende tilfælde, opstilling i skemaer osv.; det tager altsammen tid, og som De indledningsvis bemærker: Det er et fritidsarbejde. Vi håber meget på at få flere medarbejdere i SUFOI, men det er nu ikke en ting, der foregår fra den ene dag til den anden. Jeg kan til sidst fortælle, at oversigten over rapporter fra 1975 skulle være klar til at blive bragt inden årets udgang.

SUFOI

Hej UFO-NYT!

Jeg har for nylig hørt, at hr. Viita skulle have taget nogle gode UFO-fotos nær Odense for få år siden. Var det ikke muligt, at De kunne bringe dem i UFO-NYT, da jeg er meget interesseret i UFO-billeder? Et andet spørgsmål: Jeg har lige læst bogen »Sidste nyt om UFO« af Vincent H. Gaddis . . . Jeg håber, at SUFOI vil kommentere bogen, som jeg selv finder meget forvirrende. Jeg ønsker, at SUFOI kan kontrollere UFO-litteratur, som er af så dårlig en kvalitet!

Og til sidst: Jeg er glad for Deres nye bog »Synspunkter - 3 UFO-artikler«, men hvorfor er der ikke rigtige UFO-fotos i den?

L. Berg
8660 Silkeborg

Svar fra SUFOI:

Tak for Deres brev (som forøvrigt er stykket sammen af 3 breve). De er ved at blive en flittig spørger - tak for det! Jeg håber ikke, at meningen går tabt trods den kraftige beskæring i brevene.

»Sidste nyt om UFO« er henved 7 år gammel. Jeg ved personligt, at den danske forlægger ikke var tilfreds med den. Det var SUFOI heller ikke, og faktisk var det *den bog,* der blev starten til UFO-NYTs Forlag. Som bekendt udgiver vi bøger delvis i samarbejde med Strubes Forlag. Det kom i gang efter udsendelsen af den omtalte bog. Jeg vil ikke kommentere bogen, da det tidligere er gjort hér i bladet. Dengang gav vi bogen en mindre god karakter grundet dens manglende evne til at virke overbevisende.

Angående Jorma Viitas såkaldte UFO-fotos fra Odense: Vi tror ikke på dem! Derfor har vi heller ikke bragt dem! Så simpelt er det. Det vrimler med falske UFO-fotos. Der er ingen grund til at forøge antallet. Hele sagen fra Odense har vi undgået al omtale af i UFO-NYT. Skal jeg give en *kort* forklaring på vores afvisende holdning, så skyldes det observatørens helt usandsynlige beretning. Der er os bekendt taget over 30 skarpe fotos af objekter over Odense, de fleste endog i farve. De er fotograferet på tidspunkter, hvor den halve by var på benene. Fotografierne stammer fra adskillige påståede observationer. Der går for tiden rygter om, at hr. Viita skulle have fået kontakt med væsener fra objekterne. Vi tror på UFO'er i SUFOI. Vi godtager blankt en rapport om et landet objekt og et teselskab hos besætningen. Blot kræver vi, at observationen ikke har sund fornuft imod sig! I tilfældet fra Odense forekom der alt for mange små urimeligheder i beretningerne til at vi kunne være med. Derfor valgte vi at skåne læserne for sagen. Der er jo rigeligt med andre sager at berette om!

I vores sidste bog bringer vi ingen fotos. Nej, sandt nok, men det lægger bogens indhold da heller ikke op til. Vi bringer ikke fotos blot for at vise fotos. I øvrigt er der ikke mange UFO-billeder fra den ganske verden, som vi ikke har bragt på et eller andet tidspunkt. For at give læserne et indtryk af det sete har vi mange gange været nødt til at benytte tegninger.

Peter A. Hansen
Informationsafdelingen

Luftkaptajn kræver forklaring

En pilot i det engelske luftfartsselskab British Airways anmodede i går om en undersøgelse af, hvad han betegnede som intet mindre end den »mest sensationelle UFO-iagttagelse i verden gennem de sidste ti år«.

Capt. Denis Wood, pilot i British Airways gennem 20 år, meddeler, at denne ekstraordinære observation blev gjort af flybesætningerne på to British Airways jets, radaroperatører, samt portugisiske piloter. Han sagde videre, at detaljer i forbindelse med observationen var blevet offentliggjort på et møde, arrangeret af »Surrey Investigation Group of Aerial Phenomena«.

Ikke alene materialiserede to cigarformede UFO'er - der af piloterne blev anslået til at være af slagskibslængde - sig for flybesætningernes øjne, men de blev også sporet på radar, både i luften og fra jorden, samt iagttaget af hundreder af passagerer på de involverede fly.

Capt. Wood, 42 år, udtalte i sit hjem på Weydown rd., Haslemere, Surrey: »Jeg ønsker en forklaring«. Hans co-piloter, Colin Thomas, Camberley, Surrey, og Stephen Sowerby, Richmond, Surrey, var begge enige i at de havde været ude for noget helt uforklarligt.

Capt. Wood og hans besætning på den britiske Trident, var den 30. juli kl. 20 sidste år på vej til Faro i Portugal, da man fra lufthavnen i Lissabon anmodede dem om at holde udkig efter et UFO, som var dukket op på radar'en.

Capt. Wood sagde: »Vi kiggede ud, og dér stik i vestlig retning fik vi øje på dette utrolige, strålende hvide runde objekt, der befandt sig mellem os og Solen. Der var hverken tale om en satellit, en ballon eller en stjerne. Besætningen på en anden British Airways maskine, en Tristar, der befandt sig over os, så ligeledes dette syn og har bekræftet det. Mr. Thomas fortalte, at mens besætningsmedlemmerne iagttog det skarpe lys, så man to cigarformede objekter »materialisere sig ud af intet«.

Kaptajn Wood's fly startede atter efter 1½ times ophold i Faro. Mr. Thomas berettede, at: »Dér på nøjagtig samme sted var der to cigarformede »signaler« på flyets radar.«

Western Morning News, 13. maj 1977/E. T.

HEMMELIGHEDEN BAG UFO-ERNES DRIVKRAFT LØST?

af
Bernard D. A. Scott

Dr. Maurice Viton med en mindre UFO-model.

Et hold på tre franske topvidenskabsmænd mener at have opnået noget af et sensationelt videnskabeligt gennembrud, idet de er overbevist om at have løst mysteriet om hvorledes UFO-ernes fremdriftssystem virker, hvorfor de kan svæve som helikoptere - og hvorledes de kan fare gennem luften hurtigere end lyden uden at frembringe lydmursbrag. Forskerne udtaler yderligere, at deres opdagelser viser, at det er muligt for videnskabsmænd her på jorden at bygge et UFO i løbet af 8-10 år - og måske endda langt tidligere.

To af team'ets medlemmer har allerede bygget en model af en »UFO-motor«. Desuden har de også fremstillet en lille 5-centimeter model af et UFO, som ved simulationsforsøg i en vindtunnel har opnået hastigheder svarende til 3 gange lydens hastighed - uden at frembringe lydmursbrag. (Ved vindtunnelforsøg er modellen fastspændt og luften bringes ved hjælp af et blæserarrangement til at bevæge sig omkring og forbi modellen med regulérbar hastighed. Det er derfor ikke den lille model, der selv har bevæget sig med 3 gange lydens hastighed. Det væsentlige i forsøget er det manglende lydmursbrag, der burde være kommet under normale omstændigheder - selv om det var luften, der bevægede sig om en fastspændt model. (Fl.A.))

Den ansete trio's opdagelser er så epokegørende, at selv det franske Videnskabernes Akademi - der er så konservativ, at det endnu ikke officielt anerkender UFO-ernes eksistens - har publiceret en videnskabelig artikel ved et af gruppens medlemmer om UFO-ernes fremdrift - inklusive diagrammer af et UFO.

Amerikanske videnskabsmænd er også så interesserede, at de fik to af de tre forskere - fysikeren Jean-Pierre Petit og rumvidenskabsmanden Dr. Claude Poher - til at

gennemgå deres opdagelser ved symposier i Chicago, San Francisco, Los Angeles og New York.

Dr. Petit og Dr. Maurice Viton byggede deres UFO-motor - med assistance fra Dr. Poher's statistiske og aerodynamiske viden - ved Viton's laboratorium i det af regeringen drevne astronomiske observatorium i Marseille.

»Det tog Viton og mig næsten 7 år at omsætte vor teori om UFO-ernes fremdriftsmetode til praksis i en lille laboratoriemodel«, fortæller Petit i en samtale med National Enquirer i sit hjem i Aix-en-Provence i Frankrig. »På baggrund af de resultater vore eksperimenter har givet mener vi, at vi her på jorden skulle kunne bygge et UFO inden for de næste 8-10 år. Vi skulle så blive i stand til at besøge andre solsystemer på samme måde, som UFOerne i dag besøger Jorden. Alle de nødvendige elementer er allerede tilgængelige - det er blot et spørgsmål om at kombinere dem korrekt.«

Dr. Petit fortæller, at hans UFO-motor er temmelig kompliceret, idet den anvender både elektromagnetisk og kerne-energi. Arbejdsmodellen er kun ca. 1 m^3 stor, men den er i stand til at levere enorme mængder energi.

»I grundtrækkene er den en miniature brintbombe - men med én væsentlig forskel,« forklarer han videre. »En brintbombe udløser en enorm mængde ukontrollabel energi i form af varme og chok-bølger. Vores motor indfanger og tæmmer denne energi og bruger den til at frembringe en enorm drivkraft. I et UFO anvendes denne energi til at opvarme gasser og derved få dem til at udvide sig og suse ud i toppen af UFOet. Men et magnetisk felt tvinger gasserne nedad langs objektets yderside og forårsager herved, at objektet tilføres en løftende kraft.«

Petit fortæller, at den specielle »tallerkenfacon«, som UFOerne har - et faktum der er underbygget med tusinder af observationer - gør det muligt for dem at bevæge sig hurtigt gennem luften uden at forårsage lydmursbrag eller larm.

Dr. Poher bekræfter, at UFO-erne er næsten lydløse. »Den kraftigste lyd der nogensinde er hørt i forbindelse med et UFO har været som lyden fra bier i en bikube. Og det er nøjagtig den lyd, der produceres af Petit-Viton motoren!«

»UFO-ets tallerkenfacon er også årsagen til at det svæver og svajer à la en helikopter, når det skal lande. Man kan se samme effekt vise sig ved at lime to tallerkener sammen kant mod kant og anbringe dem i et fyldt badekar. De vil svaje som en helikopter under deres dalen ned på bunden af karret. Petit-Viton teorien, der går ud fra, at UFO-erne anvender et elektromagnetisk felt, kan også forklare, hvorfor de giver forstyrrelser på bilradioer og andre typer udstyr, som de passerer. Yderligere forklarer teorien de lysfænomener, der er knyttet til UFO-erne. Der er ingen tvivl om at det arbejde, der er udført af Petit og Viton er eksceptionelt og en enorm landvinding.«

De tre implicerede forskeres data er:

Professor Claude Poher, 47 år, og leder af den franske parallel til NASA. Han var en af designerne ved Concorde-projektet og arbejder nu ved det amerikanske Skylab-projekt. For nylig har han anvendt computer-analyse til en undersøgelse af 35.000 UFO-observationer og viste bl. a., at UFO-erne er reelle fænomener.

Dr. Maurice Viton, 35 år, og ledende fransk astronom og ingeniør, der udviklede Atlasteleskopet anvendt i Skylab. Han er laboratoriechef ved Marseille's Astronomiske Observatorium.

Dr. Jean-Pierre Petit, 38 år, og plasmafysiker og seniorchef for en afdeling ved den franske regerings Nationale Organisation for Videnskabelig Forskning.

National Enquirer, 2/11-76/Fl. Ahrenkiel.

SUFOI's kommentar:

Det vil nok være passende at betragte denne sensation med gevaldig skepsis i første omgang. Vi kender ganske vist Claude Poher som en seriøs forsker (se bl. a. UFO-NYT nr. 1/75), men derfor kan Nat. Enq. jo godt sende en kæmpe-and på vingerne. Vi undersøger sagen og vil bringe mere, når vi ved mere.

red.

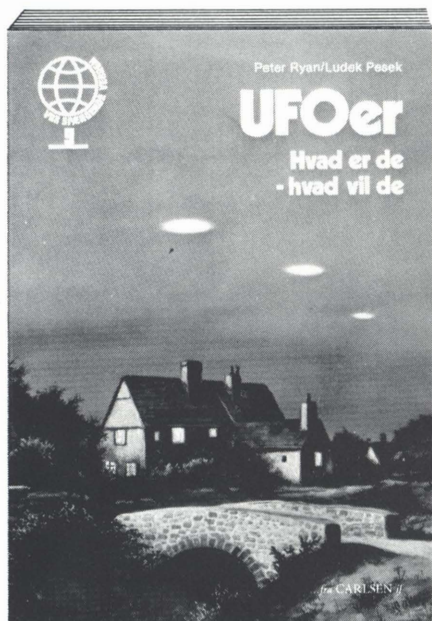
Støt den seriøse UFO-forskning

- skaf abonnenter på UFO-NYT

UFO

VOR SPÆNDENDE VERDEN

I UFO-NYT nr. 3 skriver Ole Henningsen...

,,Bogen henvender sig til børn og unge som ikke tidligere har stiftet bekendtskab med UFO-fænomenerne. Netop denne aldersklasse kan være et svært publikum at henvende sig til - uden at få det prædikat, at man ,,forfører" børnene med sin argumentation. Nogle vil mene at bogen giver et fortegnet billede af UFO-fænomenerne. Måske nok. Men hellere denne fremstilling end det vrøvl, man for ofte får serveret. Derfor kan den absolut anbefales".

I serien ,,Vor spændende Verden" er nu udkommet 10 emnebøger til kun 12,50 pr. bog.

Send mig portofrit

____ ***UFO'er. Hvad er de - hvad vil de?***

Beløbet 12,50 kr. er

- ☐ vedlagt i check
- ☐ vedlagt kontant (anbefalet)

8 dages returret.

Sendes til:
CARLSEN *if*
Købmagergade 9
1001 København K.

Navn: ____________________

Adr.: ____________________

Postnr. __________ By: ____________________

TV Sct. Hansaften

21.40 TV-Aktuelt
Flyvende tallerkener
Genuds.tekstet 26/6

22.25 Store svingende hest
Rock-musical om Troja

23.15 TV-Avisen

UFO'er i TV:

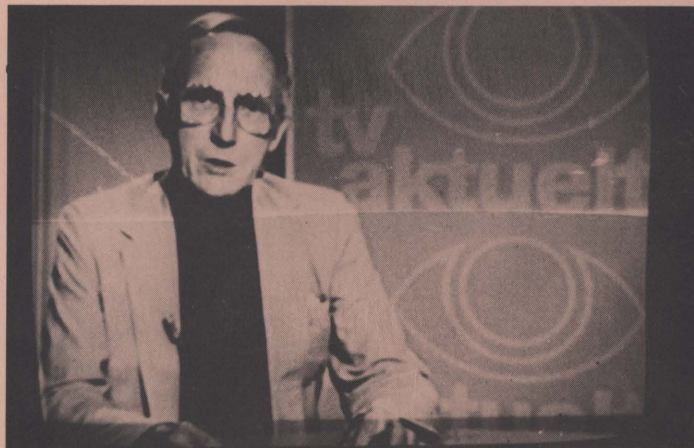
Torsdag d. 23. juni sendte dansk TV i TV-Aktuelt en 45 min. udsendelse om UFO'er, produceret af Robert Christiansen. Alene det, at dette emne blev behandlet i en speciel TV-udsendelse, fortjener et stort kryds i kalenderen, ligesom det var glædeligt at se den i store træk nøgterne præsentation af data og observatørers beretninger.

I SUFOI fulgte vi med speciel interesse udsendelsens forløb og indhold, idet ca. 75% af udsendelsen var produceret på grundlag af materialer og oplysninger fra SUFOI - bl.a. formidlede SUFOI via Rapportcentralen kontakten mellem TV og de observatører, der - efter først at være blevet kontaktet af SUFOI - samtykkede i at deltage ved at berette om deres observationer i udsendelsen. Foruden forskellige observatørberetninger var der i udsendelsen bl. a. også interview med SUFOI's formand og SUFOI's områdeleder i Midtjylland.

Det eneste minus ved udsendelsens indhold - set med SUFOI's øjne - var indslagene med de noget »udsøgte« tegninger af UFOnaut-typer, samt en filmsekvens med afdøde George Adamski. Begge dele kunne være undværet, hvilket ville have øget udsendelsens standard, men vi må trøste os med, at dette materiale ikke var blevet leveret af SUFOI:

Udsendelsen som sådan samt for- og efteromtale i pressen vil blive behandlet i en artikel i næste nummer af UFO-NYT.

Fl.A.

Sats og lay-out: Sydfyns Foto- & Maskinsats I/S - Tryk: Børge Mortensens Trykkeri